

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2021
Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 24210 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

«ΝΑ ΞΑΝΑΓΙΝΕΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΣΑΣ»

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2021-2022

Aγαπητά μου παιδιά,
Μετά από δύο δύσκολα χρόνια, βρίσκεστε ξανά μαζί μέ τους φίλους και τους δασκάλους σας στόν φυσικό σας χώρο: τό σχολείο σας.

Γιά μεγάλο χρονικό διάστημα ένας κίνδυνος πρωτόγνωρος γιά όλη πάν άνθρωπόπτα μᾶς κράτησε άπομονωμένους και τό ταξίδι τῆς γνώσης μεταφέρθηκε από τή σχολική τάξη στής θέσης όποιος ήταν τού ύπολογιστή.

Πρέπει νά εύγνωμονούμε τόν Θεό γιά τά δάρα που μᾶς προσφέρει ή τεχνολογία. Χωρίς αύτήν θά είχαμε άποξενωθεί έντελως και αύτά τά δύο χρόνια θά ήταν στή σχολική σας διαδρομή μιά έντελως νεκρή περίοδος. Βλέπετε, όμως, πώς τά σύγχρονά έργα-λεία έδωσαν τή δυνατότητα στή γνώση νά φτάσει ως έστας μέ έναν διαφορετικό, έναν πρωτόγνωρο τρόπο. Δέν ήταν, βέβαια, τό μάθημα που είχατε συντίθεσι, δέν ήταν οί γνώριμες φωνές, οπως τίς είχατε μάθει στής τάξεις και πάν αύλη τού σχολείου. Μπορεῖ άκόμη τό διαδικτυακό μάθημα νά έγινε κάποιες στιγμές κουραστικό, άκομη και άνιαρό. Σᾶς κράτησε, όμως, ένεργούς στή μάθηση και δέν έπέτρεψε νά δημιουργήθηκαν μεγάλα κενά.

Σήμερα, όμως, καθώς τό πρώτο κουδούνι τῆς χρονιάς μόλις χτύπησε, ξαναγυρνάμε στό άληθινό σχολείο, σέ έναν χώρο δηλαδή που δέν έχει νά προσφέρει μόνον γνώσεις άλλα και πάν έμπειρια τῆς συνύπαρξης, τῆς φιλίας και τῆς συνεργασίας. Οι ήλεκτρονικοί ύπολογιστές δέν θά καταφέρουν ποτέ νά άντικαταστήσουν τίς άνθρωπινες σχέσεις. Αντίθετα, ύπάρχει ού κίνδυνος νά μᾶς προσφέρουν φθινά ύποκατάστατα άόρατων φίλων και είκονικῶν σχέσεων.

Υπάρχει μεγάλη άνάγκη νά ξαναγίνει τό σχολείο ή δεύτερη οικογένειά σας. Νά ξαναγίνει ένας χώρος που θά zωντανέψουν ξανά οι σχέσεις σας μέ τους συμμαθητές και τους δασκάλους σας. Δέν πρέπει νά έπιτρέψετε νά γίνει ή άπομόνωση συνήθεια και τό διαδίκτυο ή

μοναδική σας συντροφιά.

Ίσως αύτός νά είναι γιά φέτος ο μεγάλος στόχος που πρέπει νά έπιτυχετε, μαζί μέ τους σχολικούς σας στόχους και πάν έπιτυχία στής έξετάσεις που πάντα περιμένουν στό τέλος κάθε σχολικής χρονιάς.

Θά ηθελα, έπίστη, νά γνωρίζετε πώς ή τοπική μας Έκκλησία θά συνεχίσει νά προσφέρει κάθε είδους εύκαιριες στής νεανικές της συντροφιές, που λειτουργούν σέ Όλες τίς Ένορίες, ώστε νά άνακαλύψουμε ξανά ούλοι μαζί τή χαρά τῆς συνύπαρξης, τῆς όμαδικής δράσης, τῆς έπικοινωνίας και πάν άληθινής φιλίας. Σέ οποια συνοικία και σέ οποια γειτονιά πόλης μας και άν βρίσκεστε, θά μπορέσετε εύκολα νά έντοπίσετε μιά ζεστή άγκαλιά που σᾶς περιμένει σε έναν κοντινό σας Ίερό Ναό.

Δώστε μιά εύκαιρια στήν έαυτό σας νά άνακαλύψει νέους φίλους και κυρίως νά πλοσιάσει τόν μεγάλο φίλο ούλων μας, τόν Χριστό μας, ού όποιος διαρκώς βρίσκεται κοντά σας.

Τή δική Του εύλογία σᾶς μεταφέρω και ένώ ώς πνευματικός σας πατέρας γιά τή φετινή σχολική χρονιά. Σᾶς μεταφέρω, έπίστη, πάν αισιοδοξία και τό κουράγιο μέ τά οποια γεμίζει πάν άνθρωπινη ψυχή ή πίστη πρός Έκείνον. Η πίστη αύτή μαζί μέ πάν άνθρωπινη γνώση γίνονται ένα πανίσχυρο ούπλο που θά μᾶς βοηθήσει ούλους μαζί νά άντιμετωπίσουμε ούσες δυσκολίες και άν βρεθούν στόν δρόμο μας.

Από τά βάθη τῆς καρδιᾶς μου σᾶς εύχομαι μιά καλή χρονιά και σᾶς διαβεβαιώνω πώς θά μέ βρείτε συμπαραστάτη στής προσπάθειες και τά δράματά σας γιά μιά έπιτυχημένη και φωτεινή ζωή και έναν καλύτερο κόσμο.

Μέ ούλη πάν πατρική μου άγάπη

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

‘Η συμβολή τής Έκκλησίας τής Ελλάδος στήν έπιστημονική
έρευνα και μελέτη τής Επανάστασης τοῦ 1821 σελ. 3

Σκέπασε καί ἐμᾶς ὑπό τήν σκέπην Σου!

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΠΗΛΙΟΥ

Mερικές φορές μιά εἰκόνα είναι σάν χίλιες λέξεις. Μπορεῖ νά πεῖ πολλά καί νά τά βάλει μέστα στίν καρδιά σου. "Αν μάλιστα ή εἰκόνα μιλά γιά τήν Παναγία μας, τότε βάζει στίν καρδιά σου καί τή Χάρη Της. Καί αν ἔχεις τή Χάρη τῆς Παναγίας, τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, τῆς Κυρίας τῆς γῆς καί τοῦ οὐρανοῦ, τί ἄλλο θές;

Εἰκόνα πρώτη:

Βυζάντιο. Ἡ Πόλη στίς δόξες της. Ἀγυρπνία στόν Ναό τῶν Βλαχερνῶν. Πλῆθος οἱ πιστοί προσεύχονται εὐλαβικά. Μέσα στό σκοτάδι, ὁ ἄγιος Ἄνδρεας ὁ διά Χριστόν Σαλός βλέπει μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς φῶς νά βγάινει ἀπό τό Ἱερό Βῆμα καί τή Δέσποινα τοῦ κόσμου νά ἐμφανίζεται ὀλόλαμπρη πάνω ἀπό τούς χριστιανούς. Τούς εὐλογεῖ μέ ἀγάπη μπτρική καί μετά βγάζει τό μαφόριο ἀπό τή φωτόλουσμένην Κεφαλή Της καί μέ μιά χαριτωμένη κίνηση τό ἀπλώνει πάνω ἀπό τά κεφάλια τους. Στέκεται ἀπλωμένο τό μαφόρι ὕρα πολλή πάνω ἀπό τό ἐκκλησίασμα, ἀστράφτοντας τίς μαρμαρυγές τῆς Θεομπτορικῆς Χάρης. Μετά τό μαζεύει καί συνδευμένη ἀπό τίς ἀγγελικές Δυνάμεις πού Της παραστέκονται δουλικά, μπαίνει στό Ἱερό καί κάνεται.

"Ἄχ, αὐτή ή Σκέπη τῆς Παναγίας! Πέρασε σάν θρύλος καί τραγούδι μέσα στούς αἰώνες ἀπό τότε μέχρι σήμερα. Σέ κάθε δύσκολη περίσταση, ὅμως, ὁ λαός μας καταλαβαίνει πόσο πραγματική είναι!"

Εἰκόνα δεύτερη:

Ο γέροντας ἀγιορείτης ἀσκητής καθισμένος στό σκαμνί του μέσι στή νύχτα, λιώνει τό κομποσχοίνι του γιά τόν ταλαίπωρο κόσμο, τόν ἀποστάτη, τόν ἀμαρτιώλο, τόν βλάσφημο, τόν ἀμετανότο... «Κάνε ἔλεος, Κύριε, καί μή μᾶς καταστρέψεις... Πολλά πταίσαμεν καί πταίομεν καθημέραν ἐνώπιον Σου... Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον... Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς...»

Αὐτά λέει καί νά! Ἐρχεται σέ ἔκσταση! "Οράμα ἀνοίγεται ἐμπρός του στόν νυκτερινό οὐρανό: Στόν Θρόνο Του ὁ Χριστός καθήμενος, ὁ Μέγας Ἀρχιερέυς, καί μπροστά Του γονατιστή ή Παναγία. Στά πόδια Τους κάτω, σάν ωγραφιά, σάν γυάλινος πίνακας ή Ἐλλάδα μας. Ὁ Κύριος βλοσυρός, ή Θεοτόκος δακρυσμένη, κρατεῖ τά ἄκρα τα Πόδια Του καί ὅλο Τόν παρακαλεῖ. Φοβερός διάλογος διαμείβεται ἀνάμεσά Τους:

- Τέκνο Μου, Σέ παρακαλῶ!

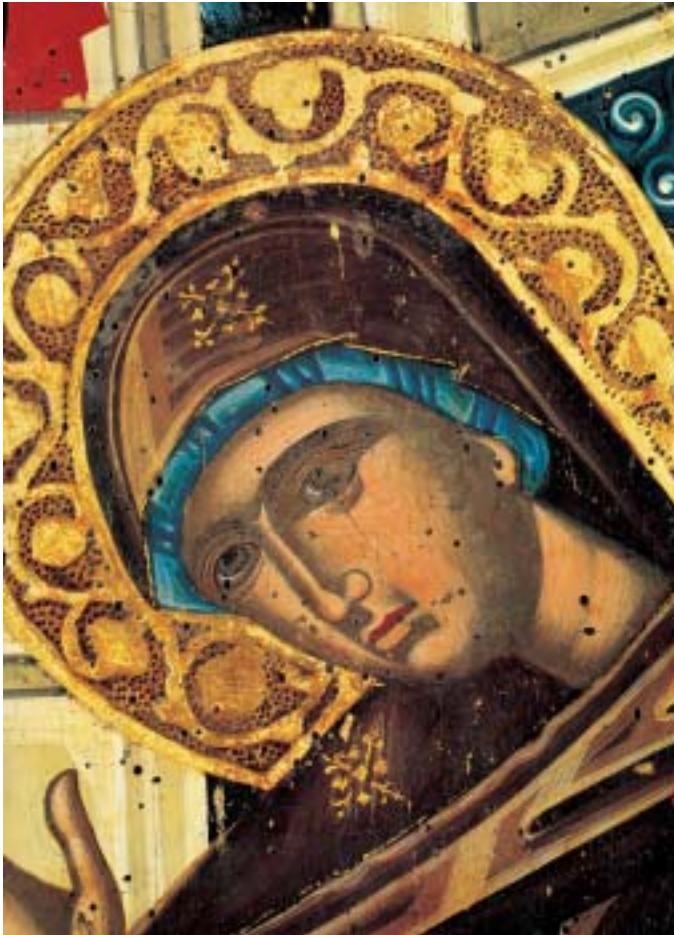
- Ὁχι!

- Γιέ Μου, γιά χάρη Μου, συγχώροσε, χάρισέ μου αὐτόν τόν τόπο, Ἐσύ ὁ Ἰδιος κλῆρο Μοῦ τόν ἔδωσες, μήν τώρα τόν χαλᾶς!

- Ὁχι καί πάλι ὥχι!

Τά παρακάλια βαστοῦν πολύ, μέχρι πού ὁ Δεσπότης ὄργισμένος, σπικώνεται καί φεύγει, ἀφίνοντας πίσω τή Μάνα Του νά κλαίει.

Κλαίει κι ὁ ἀσκητής, πού βλέπει ὅλα αὐτά ἐν πνεύματι. Ούτε ή μεσιτεία τῆς Παναγίας μας, ή τόσο ἰσχυρή, δέν μπορεῖ, λοιπόν, νά νικήσει τό μέγεθος τῆς ἀποστασίας μας;

Μά, νά! Τί κάνει ή Παναγία; Κοιτάει μιά τόν Υἱό Της πού φεύγει ἀμετάπειστος, μιά τή γαλανή χώρα πού κείτεται στά πόδια Της, πήν ἄλλοτε πιστή καί τώρα... Σκέφτεται, σκέφτεται... "Οχι, δέν θά τό βάλει κάτω! Βγάζει μέ μιά κίνηση τό πέπλο τῆς πανώριας Κεφαλῆς Της, δίνει μιά καί σκεπάζει μέ αὐτό τήν ταλαίπωρη γῆ καί τούς ἀνθρώπους της...

Νάτη πάλι ή Θεία Σκέπη!

Εἰκόνα τρίτη:

Πόντος. Σέ ἔνα χωριό ἔξω ἀπό τήν Ἀττάλεια εἰσβάλλουν οἱ βάρβαροι Τσέτες, καίγοντας καί λεπλατώντας. Οἱ χωριανοί τρέχουν νά κρυφτοῦν στό πυκνό δάσος, στά ριζά τοῦ βουνοῦ πού σκεπάζει τό χωριό τους.

Μαζί τους φεύγει καί ή Ἀνατολή, μιά νέα μάνα, μέ τό μικρό ἀγοράκι της, τόν Ἡρακλῆ. Τρέχει καί μέσα της ή προσευχή, τρέχει κι αὐτή: «Παναγία μου, σκέπασέ μας, σῶσε μας!» Βγαίνουν ἀπό τό χωριό ἄλλα σέ λίγο ἀκούνε πίσω τους ποδοβολητά ἀλόγου. "Ἐνας Τσέτης τούς ἔχει δεῖ καί τρέχει στό κατόπι τους. Ὁ μικρός ἀρχίζει νά σκουντουφλάει στίς πέτρες ἀσθμαίνοντας. Δέν ἀντέχει ἄλλο τό τρεχαληπτό. Ἐκείνη τόν τραβάει στό πλάι μέσα σέ κάτι βάτα καί πέφτει πάνω του γιά νά τόν κρύψει. "Η μισή είναι ἔξω ἀπό τόν θάμνο καί σίγουρα ὁ βάρβαρος θά τή δεῖ. Δέν τή νοιάζει γιά τή ζωή της. Τόν Ἡρακλῆ της, ὅμως, μόνο πάνω ἀπό τό πτώμα της θά τόν πάρει ὁ ἀντίχριστος. «Παναγία μου, Μάνα είσαι καί καταλαβαίνεις! Σκέπασέ μας!»

Ο Τσέτης φτάνει κοντά στόν θάμνο, κοιτάει δεξιά, zερβά μέ τό σπαθί στό χέρι. Ἡ Ἀνατολή τόν κοιτάζει κι αὐτή ξεπνοϊσμένη, καθώς τό βλέμμα του πέφτει πάνω της. «Παναγία μου!» Δέν τήν βλέπει, ἐνῶ τήν ἔχει μπροστά του! Γυροφέρει τά μάτια του γιά λίγο ἀκόμη, κατόπιν πετάει μιά βρισιά θυμωμένος καί φεύγει πίσω.

Βγαίνει ή Ἀνατολή ἀπό τόν θάμνο. Ἀκούγεται τότε καί ή φωνούλα του παιδιοῦ. «Μανούλα, φύγανε; Δέν μπορῶ ἄλλο, πονάει τό στῆθος μου!». Τόν τραβάει ἔξω, τόν σφίγγει πάνω της. Πάλι ή Θεία Σκέπη ἔκανε τό θαῦμα Της!

«Φύγανε, πουλί μου! Η Παναγία μᾶς σκέπασε!»

Καί σήμερα, πού οι μέρες μας είναι γεμάτες ἀπό τόσες συμφορές (ἀνέχεια, θανατικό, σεισμοί, καταποντισμοί, πύρινες λαίλαπες...) κοντά μας είναι ή Παναγία ή Παραμυθία, ή Τιμία Ζώνη, ή Ἀγία Σκέπη... Κλαίνε οι εἰκόνες Της γιά τήν ἀποστασία μας, κλαίει καί ή Ἰδια μπροστά στόν Θρόνο του Υἱοῦ Της γιά τή σωτηρία μας. Δέν θά Της δώσουμε ἐπιτέλους μία χαρά; Τή μετάνοιά μας λαχταρά, γιά νά διώξει τίς συμφορές τήν ἐπίκλησή μας περιμένει, γιά νά τρέξει:

Δέσποινα, πρόσδεξαι τάς δεήσεις τών δούλων Σου... καί σκέπασε καί ἐμᾶς ὑπό τήν σκέπην Σου!

‘Η συμβολή τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὴν ἐπιστημονική ἔρευνα καὶ μελέτη τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821

ΤΟΥ ΜΑΝΟΛΗ Γ. ΒΑΡΒΟΥΝΗ, ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΛΑΟΓΡΑΦΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΘΡΑΚΗΣ

Εἶναι πλέον γνωστό καὶ τεκμηριωμένο ἀπό τὴν σχετικὴν ἐπιστημονικὴν βιβλιογραφίαν ὅτι κατά τὸν Ἑλληνικὸν Ἐπανάστασην τοῦ 1821 πλῆθος κληρικῶν ὅλων τῶν βαθμῶν τοῦ ἵερου κλήρου ἀγωνίστηκαν μὲν λόγῳ καὶ ἔργῳ, καὶ πολλοὶ θυσίασαν τὴν ζωὴν τοὺς στὸ βωμὸν τῆς ἐλευθερίας. Ἀν μάλιστα συνυπολογίσουμε καὶ ὅσους βασανίστηκαν καὶ πέθαναν μαρτυρικά τὰ χρόνια τῆς τουρκοκρατίας, γιά νά δώσουν τὸ παράδειγμα τῆς ὑπέρ πίστεως καὶ πατριδίος θυσίας στὸ ὑπόδυνο ποιμνίο τους, ὅσους δηλαδὴ τιμῶνται σύμερα ἀπό τὴν Ἑκκλησία μας ὡς ἱερομάρτυρες, ὡς κληρικοί νεομάρτυρες, τότε ἡ εἰκόνα πού σχηματίζεται μπροστά στὰ μάτια μας εἶναι αὐτὴ τῆς πλήρους καὶ καθολικῆς συμμετοχῆς τοῦ ὄρθροδοξοῦ κλήρου στὴν ἀντίσταση καὶ στὴν ἐπανάσταση. Οἱ ὑπάρχουσες ἱστορικές πηγές εἶναι ἀψευδεῖς μάρτυρες τὸ μόνο πού ἔχουμε νά κάνουμε εἶναι νά τὶς προσεγγίσουμε μὲν διάθεστη ἀνακάλυψη τῆς ἀλήθειας, καρίς ἰδεολογικούς φανατισμούς καὶ πωρώσεις συνειδοσιακές.

Στὸν πραγματικότητα κληρικοί ὑπῆρξαν, στὸν συντριπτικὸν τοὺς πλειοψηφία, οἱ δάσκαλοι καὶ οἱ φωτιστές τοῦ ὑπόδυνοῦ Γένους, ἔστω καὶ ἄν τὸ ἱερατικὸν ἰδιότητά τους συχνά ἀποσιωπᾶται ἀπό τμῆμα τῆς τρέχουσας βιβλιογραφίας. Τὸ δέ παράδειγμα τοῦ ἱερομάρτυρος ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, εἶναι ἀπολύτως ἐνδεικτικὸν αὐτῆς τῆς πραγματικότητας ἀλλά καὶ τοῦ σπουδαίου καὶ μοναδικοῦ ρόλου τῆς Ἑκκλησίας τόσο στὴ στερέωση τοῦ Γένους στὸν πίστη καὶ στὸν ταυτόπτη του, ὅσο καὶ στὸν ἀποτροπή τῶν ἔξιστημισῶν, ποὺ στεροῦσαν τὴν Ρωμοϊστὴν ἀπό σημαντικὸν μέρος τοῦ ἄνθους της. Θυμίζω πρόχειρα ἐδῶ, γιά νά φανεῖ πόσο ἀνυπόστατες εἶναι οἱ ἀπόφεις ὅτι ἡ ἔθνικὴ συνείδηση μας δημιουργήθηκε μετά τὴν ἐπανάσταση τοῦ 1821, ὅπως ἐλάχιστοι ἱστορικοὶ ἴσχυρίζονται, ὅτι σὲ ὅλη τὴν περίοδο τῆς τουρκοκρατίας γιά ὅσους ἔξιστημισῶνταν χρησιμοποιοῦσαν τὸ ρῆμα «τουρκεύω», πράγμα πού δείχνει πόσο ἄρρηκτα δεμένην ἦταν ἡ ἔθνικὴ μὲ τὸν θρησκευτικὴ καὶ τὸν πολιτισμικὴ ὑπόσταση τοῦ Γένους μας, ὡς ἔκφραστη τῆς ἄρρηκτης σχέσης ἀνάμεσα στὸν ἔθνικὸν καὶ τὸ θρησκευτικὸν ταυτόπτη στὸν λαό μας, πού ἀποτελεῖ τὴν βάση τῆς συγκρότησης τῆς ἑλληνικῆς ἰδιοπροσωπίας.

Μέ βάση αὐτὸν τὸ σκεπτικὸν ἡ «Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτόπτης» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὥποιας ὁ γράφων ἔχει τὸν τιμὸν νά εἶναι μέλος, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνατίου, καὶ μὲ τὴ γραμματειακὴ ὑποστήριξη τοῦ Πανσιονολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτη Βαρθολομαίου Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδη, ἕδη πρὶν ἀπὸ μία δεκαετία, πρότεινε στὸν Ἱερά Σύνοδο, καὶ ἔγινε ἀποδεκτό, τὸ διοργάνωση σειρᾶς δέκα ἐποστίων Διεθνῶν ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων, διεθνῶν, ἐκ τῶν ὥποιων τὸ πρῶτο διοργανώθηκε τὸ 2012 καὶ τὰ δύο τελευταῖα διοργανώθηκαν τὸ φθινόπωρο τοῦ 2020, ταυτόχρονα μὲ τὸν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση. Τὰ Συνέδρια ὑλοποιήθηκαν ἀπὸ Εἰδικὴν Ἐπιτροπή, μὲ πρό-

εδροῦ ἀρχικῶς τὸν ὄμονον καθηγητή καὶ ἀκαδημαϊκόν κ. Κωνσταντίνο Σβολόπουλο, κατόπιν τὸν πρωτοπρεσβύτερο καὶ ὄμονον καθηγητή Γεώργιο Μεταλληνό, καὶ μετά τὸν κοίμηση ἀμφοτέρων τὸν γράφοντα. Τὴν ἐκδοσην καὶ κυκλοφορία τῶν Πρακτικῶν τῶν 10 αὐτῶν Διεθνῶν Συνεδρίων ἀνέλαβαν οἱ ἐκδόσεις «ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΗ». Οἱ τόμοι αὐτοὶ κατ’ ἔτος παρουσιάστηκαν σὲ εἰδικές ἐπιστημονικές ἐκδηλώσεις στὸν Ἀθηναϊκὸν Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β', ὁ ὥποιος ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἐνίσχυσε καὶ ὑποστήριξε παντοιοτρόπως τὸ ἔγχειρομάρτυρα, μὲ ίδιατερη ἐπιπτυχία καὶ εὐμενὴ σχόλια ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν κοινότητα.

Εἶναι ἀπολύτως χαρακτηριστικὴ ἡ ἐπιμέρους θεματολογία τῆς σειρᾶς τῶν συνεδρίων αὐτῶν, πού φέρουν τὸν γενικὸν τίτλο «10 ἐπιστημονικά συνέδρια γιά τὰ 200 χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης, 1821-2021», πού διοργάνωσε σὲ ἐπόσια βάσην ἡ «Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτόπτης» διά τῆς Εἰδικῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τὸν ὄργανωσή τους: «‘Ιστοριογραφία καὶ Πηγές γιά τὸν ἔρμηνεία τοῦ 1821» (12-13 Ὁκτωβρίου 2012) - «‘Η ζωὴ τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων ἐπὶ τουρκοκρατίας. Καταπίεση - Κοινοτισμός - Παιδεία» (22-23 Νοεμβρίου 2013) - «‘Ορθόδοξην Ἑκκλησίαν καὶ διαφύλαξην τῆς Ἑθνικῆς Ταυτόπτης - Νεομάρτυρες, ἄγιος Κοσμᾶς ὁ Αἴτωλός, ἐπαναστατικά κινήματα» (14-15 Νοεμβρίου 2014) - «‘Ἑλληνικός καὶ Εὐρωπαϊκός Διαφωτισμός (23-24 Ὁκτωβρίου 2015) - «‘Ο διεθνής περίγυρος καὶ ὁ φιλελληνισμός κατά τὸν Ἑλληνικὴν Ἐπανάστασην» (14-15 Ὁκτωβρίου 2016) - «Πολεμικές συγκρούσεις καὶ τόποι καθαγιασμοῦ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος κατά τὸν ἐπανάσταση τοῦ 1821» (6-7 Ὁκτωβρίου 2017) - «Οἱ φιλελεύθεροι θεσμοὶ τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» (18-21 Ὁκτωβρίου 2018) - «Οἱ μεγάλες προσωπικότητες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως. Όμοιψυχία καὶ δικόνοια κατά τὸν ἐπανάστασην» (18-19 Ὁκτωβρίου 2019) - «Τὰ Οἰκονομικά τοῦ Ἀγῶνα. Ἡ ἐπίτευξη καὶ ἡ ἀναγνώριση τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας» (16-17 Ὁκτωβρίου 2020) - «‘Η ἐπίδραση τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως στὴ Λογοτεχνία καὶ στὸν Τέχνην» (27-28 Νοεμβρίου 2020).

“Οπως εὔκολα μπορεῖ ὁ ἀναγνώστης νά ἀντιληφθεῖ, ἡ δεκάτη σειρά τῶν πρακτικῶν αὐτῶν τῶν συνεδρίων, πού τυπώθηκε καὶ κυκλοφορεῖται σὲ καλαίσθητους τόμους μὲ τὴ χορηγία τῶν ἐκδόσεων «Ἀρχονταρίκη», ἀποτελεῖ ἔργο ἀναφορᾶς γιά τὴν ἐπιστημονικὴν μελέτη τῆς Ἐπανάστασης τοῦ 1821, ἔργο συλλογικό, ἀπὸ συγγραφεῖς ἔγκυρους καὶ ἔγκριτους, καὶ μετὰ τὴν κανόνων τῆς ἐπιστημονικῆς ἔρευνας. Ἐργο πού θά μείνει στὴ σχετικὴ βιβλιογραφία ὡς ὄρθοστη γιά τοὺς μελλοντικούς ἔρευντές, ἀποτελώντας τὸν ἀνεξάλειπτη σφραγίδα τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στὸν φετινό ἔορτασμό τῶν 200 χρόνων τῆς Ἐπανάστασης.

«Θά μέ βρείτε συμπαραστάτη καί ἄρωγό»

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ & ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΑΘΜΙΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2021-2022

A γαπιτοί μας ἐκπαιδευτικοί,
‘Ολόκληρη ἡ ἔλληνική κοινωνία ἀγωνίζεται νά ξανασταθεῖ
στά πόδια της καί νά ξαναβρεῖ τὸν κανονικότητά της. Ἰδιαίτερα
ὅμως ἐσεῖς, πού ὑπηρετεῖτε ἔναν ἀπό τοὺς πιο εὐαίσθητους κώ-
ρους της, τὸν ἐκπαίδευσην τῶν παιδιῶν μας, ἀναλαμβάνετε νά ζωντα-
νέψετε ξανά τὸ ἔλληνικό σχολεῖο καί νά τὸ βοηθήσετε νά ξαναβρεῖ
τὸν προσανατολισμό καί τοὺς στόχους του.

Κατά τὸν περίοδο τῶν τελευταίων δύο ἑτῶν ἐπωμιστήκατε ἔνα δυ-
σιβάσταχτο βάρος: νά προσαρμοστεῖτε ταχύτατα σέ πρωτόγνωρες
ἐκπαιδευτικές μεθόδους καί νά ἔξοικειωθεῖτε μέ τὰ παιανικά διαδι-
κτυακά ἔργαλεῖα, προκειμένου ὁ νοῦς τῶν παιδιῶν μας νά μήν ἀπο-
κοπεῖ ἐντελῶς ἀπό μαθησιακή διαδικασία καί οἱ ψυχές τους νά μήν βυ-
θιστοῦν ὀλοκληρωτικά στὸν ἀπομόνωσην ἐνός διαδικτυακοῦ εἰκονι-
κοῦ περιβάλλοντος.

‘Ολόκληρη ἡ ἔλληνική κοινωνία καί ἰδιαίτερα ἐγώ σᾶς εὐγνωμο-
νοῦμε καί γιά μία ἀκόμη φορά σᾶς ἀναγνωρίζουμε ὡς τούς καθορι-
στικούς παράγοντες διαμόρφωσης τῆς νέας γενιάς πού σύντομα θά
πάρει στά χέρια της τὸν πατρίδα μας.

Γνωρίζετε καλύτερα ἀπό μένα πώς ἡ σχολική χρονιά, πού ζεκινᾷ,
θά εἶναι δύσκολη καί ἀπαιτητική. Δέν εἶναι μόνο ἡ ἀνάγκη νά ξανα-
βρεῖ τὸ σχολικό πρόγραμμα τούς ρυθμούς του. Εἶναι καί ἡ ἀνάγκη νά
ξαναγίνει τὸ σχολεῖο μιά ζωντανή κοινότητα μέσα στὸν ὅποια, μαζί
με τὶς γνώσεις, θά προσφέρεται καί ἡ δεξιότητα τῆς συνύπαρξης, τῆς
συνεργασίας καί τῆς ἀλληλεγγύης.

Πρέπει νά συμφωνήσουμε ὅλοι πώς ὁ μεγάλος κίνδυνος δέν εἶναι
τόσο ἡ ἐπανάληψη ἐνός νέου κλεισμάτος τοῦ σχολείου, ὅσο ἡ ἀντι-
κατάσταση τῶν ζωντανῶν ἀνθρώπινων σχέσεων ἀπό διαδικτυακές,
ἄυλες, εἰκονικές καί κυρίως ἀπατηλές σχέσεις. Έάν δέν ἀναγνωρί-

σουμε αὐτὸν τὸν κίνδυνο, θά κλειστοῦμε ἀνεπαίσθιτα ὅλοι καί ἰδι-
αίτερα οἱ νέοι ἀνθρωποι ἔξω ἀπό τὴν ἀληθινὴν ζωή, περιβαλλόμενοι
ἀπό ψηλά τείχη, φυλακισμένοι σέ ἔναν μικρόκοσμο, πλήρως ἀπο-
κομμένο ἀπό κάθε ἔννοια κοινωνικῆς ζωῆς.

Γιά τὸν λόγο αὐτό θά πέθελα νά σᾶς καλέσω καί νά σᾶς παρακα-
λέσω νά ἀνακαλύψουμε ἀπό κοινοῦ νέους δρόμους συνεργασίας,
ῶστε νά δώσουμε στά παιδιά μας εὐκαρίστες συνύπαρξης καί ἀνάπτυ-
ξης τῆς δεξιότητας τοῦ «συνυπάρχειν». Ἡ Ἐκκλησία, διαχρονικά καί
ἀδιάλειπτα, ἔχει σάν κύρια ἀποστολή της νά μεταφέρει τὸ μεγάλο μή-
νυμα τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀδελφοσύνης στὸ ἔκαστοτε «ἔδω καί τώρα». Αυτός εἶναι καί ὁ σκοπός τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, ὁ ὅποιος βρί-
σκεται πίσω ἀπό κάθε δράση καί κάθε της πρωτοβουλία.

Εἶμαι πεπισμένος πώς οἱ καιροί μας ἔχουν ὅλους ὥριμάσει, ὖστε
νά εἴμαστε σέ θέση νά προτάσσουμε τὸ κοινό καλό καί ἰδιαίτερα νά
ἀναζητοῦμε τὸ καλύτερο γιά τὶς νέες ύπάρξεις, τὰ νέα Ἑλληνόπου-
λα, πού περιμένουν ἀπό μας δρόμους καί παράδειγμα πρός μά.
Ἐλλάδα πού ζέρει πλέον νά ἀμβλύνει τὶς ἀντιθέσεις καί νά χαράζει κοι-
νούς δρόμους.

Mazί μέ τὶς θερμοτέρες εὐχές μου γιά τὸ δύσκολο ἀλλά καί πο-
λύτιμο ἔργο πού ἔχετε ἀναλάβει, σᾶς παρακαλῶ νά δεχτεῖτε καί τὴ
διαβεβαίωση πώς θά μέ βρεῖτε συμπαραστάτη καί ἄρωγό σέ κάθη προ-
σπάθεια μύοσης τῶν μαθητῶν σας στὸ χαρά τῆς μάθησης ἀλλά ἰδι-
αίτερα στὸ χαρά τῆς ζωῆς πού μόνον ἡ ἀγάπη καί ἡ γνήσια πνευμα-
τικότητα μποροῦν νά ἐγγυηθοῦν.

Μέ θερμές εὐχές γιά καλή σχολική χρονιά

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

ΑΝΤΙΔΙΡΕΤΙΚΑ

Tί εἶναι ἡ μετενσάρκωση καί τό κάρμα;

Κατά τὴ μετενσάρκωση, μετά τὸν βιολογικό θάνατο, ἡ ψυχή (τὸ Ἀτμαν, κατά τὸν ἴνδουϊστική ὄρολογία) ἐνσωματώνεται ἡ ἐπαναγεννᾶται στὸν ὑλι-
κό κόσμο, στὴ γῆ, ἐνδυόμενη μά σειρά νέων διαδοχικῶν ἀνθρώπινων σω-
μάτων. Ἡ μετενσάρκωση δέν ὀδηγεῖ πάντοτε σέ ἀνώτερη ἔξελικτική κατά-
σταση... Ἡ ψυχή στοχεύει στό νά ζεφύγει ἀπό τὸν ἀτέλειωτο κύκλῳ τῶν
ἐνσαρκώσεων καί θανάτων, τὸν «σαμσάρα», καί νά ἀπελευθερωθεῖ, ἔξαφ-
νιζόμενη μέσα στὸν ἀπρόσωπη «θεόπτη». Αὐτό εἶναι ἡ λύτρωση, τὸ «Νιρ-
βάνα».

Κεντρική θέση στὶ δοξασίᾳ τῆς μετενσάρκωσης κατέχει ἡ διδασκαλία
«τοῦ κάρμα». Εἶναι, κατά τὴ Θεοσοφία, φυσικός νόμος πού ἀποκαθιστᾶ καί
διαπρεῖ τὸν ἀρμονία καί τὸν ἰσορροπία μέσα στὸ σύμπαν. Τὸ Κάρμα, λοι-
πόν, προσδιορίζει τὸν παρούσα ζωή ἀνθρώπου πάνω στὴ γῆ, ὁ ὅποιος
ξαναγεννεῖται, μόνο μέ τὸ «πνευματικό» του στοιχεῖο, γιά νά πληρώσει ἐδῶ,
μέσα σὲ ἔνα σῶμα, γιά ὅτι συσσωρεύτηκε ἀπό πράξεις του σέ προ-
γούμενες ζωές...

Πρόκειται γιά ἀντιχριστιανικές διδασκαλίες, πού προσκρούουν ἀκόμη
καί στοὺς κανόνες τῆς λογικῆς. Στὶ λαχτάρα τοῦ ἀνθρώπου νά γνωρίσει
τὸν αἰώνιο προορισμὸ του, ὁ πανθεϊστικὸς ἴνδουϊσμός καί ἡ «Νέα Ἐπο-
χή», θεμελιώμενη στὶ Θεοσοφία καί τὸν Ἀποκρυφισμό, τοῦ ἀντιπρότει-

ναν μιά ἀνθρώπινη τεχνική, γιά νά φτάσει τάχα μόνος του (μέ τὶς δικές του
ἀποκλειστικά δυνάμεις) στὶ «λύτρωση», στὸν «αύτοσωτρία». Δέν τοῦ ὑπό-
σχονται, ὅμως, τὸν αἰώνια ζωῆς ἀλλά τὸν τέλεια ἀνυπαρξία, τὸν ἐκμιδένι-
σον. Θά εἶναι μακάριος, διότι θά πάψει νά υπάρχει... Ἡ γέννηση, ἡ σύνδε-
ση, δηλαδὴ τῆς ψυχῆς μέ ἔνα σῶμα, γιά τούς ὀπαδούς τῆς μετενσάρκωσης
εἶναι ἀπευκταία, εἶναι τιμωρία καί «κατάρα».

Ἡ Ἁγία Γραφή κηρύζει ὅτι ὁ Θεός, φέρνοντας τὸν ἀνθρώποι στὶ ζωή,
τὸν ἔθεσε μέσα στὸν «παράδεισο τῆς τρυφῆς» καί ὅχι σέ «κολαστήριο» καί
τόπο τιμωρίας. Ὁπως πολύ εὔστοχα τονίζει ὁ π. Ἀντώνιος Ἀλεβιζόπου-
λος, «ἄν πάρουμε σάν βάση, πώς ἡ σύνδεση τῆς ψυχῆς μέ τὸ σῶμα ἀξιολο-
γεῖται ἀρνητικά, πρέπει νά ἀπορρίψουμε ὀλόκληρο τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ».

Μέ τὴ μετενσάρκωση κανέται ἡ μοναδικότητα, ἡ ἐλευθερία καί ἡ ὑθική
ἀξία τοῦ πνευματικοῦ ἀγάνω καί τὸν πράξεων τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ χριστια-
νική πίστη δέν μπορεῖ νά συμβιβαστεῖ μέ τὸν πανθεϊστική-«νεοεποκίτηκη»
δοξασίᾳ τῆς μετενσάρκωσης. Τὸ διακρύτει καθαρά ὁ Ἀπόστολος
Παῦλος στὸν πρός Ἐβραίους ἐπιστολή του: «ἀποκεῖται τοῖς ἀνθρώποις
ἄπαξ ἀποθανεῖν, μετά δέ τοῦτο κρίσις».

Δέν μπορεῖ κανείς νά πιστεύει στὶ μετενσάρκωση, χωρίς νά ἀρνητικά πίστευε
τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως. Δέν μπορεῖ νά πει «προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν
καί ζωῶν τοῦ μέλλοντος αἰώνος» καί ταυτόχρονα νά πιστεύει στὸ κάρμα
καί τὴ μετενσάρκωση. Ἡ χριστιανική πίστη καί ἡ μετενσάρκωση εἶναι ἀντί-
θετες μεταξὺ τους διδασκαλίες καί ἀσυμβίβαστες γιά ἔναν χριστιανό καί
μάλιστα ὁρθόδοξο. Τὸ νά ύποστηρίζει κανείς τὸ ἀντίθετο δηλώνει ἄγνοια
καί πλάνη νά σκοπιμότητα.

Πρωτ. Κωνσταντίνος Φλάκης

«Ἐφόσον ἀνήκουμε στήν Ἐκκλησία, όφείλουμε νά Τήν ἐμπιστευθοῦμε»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ Κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΟ **MEGA**

Συνέντευξη στόν τηλεοπτικό σταθμό Mega και στόν έκπομπή «Κοινωνία ώρα MEGA» παραχώρησε (30/8) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Ὁ Σεβασμιώτατος ρωπόθηκε γιά τίς ἀντιδράσεις πού ἐκδηλώνονται σχετικά μέ τό ἐμβόλιο γιά πόνο καταπολέμηση τῆς πανδημίας και παραπόρησε ὅτι «ἔχουμε τή δαιμονοποίησην ἐνός θέματος πού δέν σχετίζεται μέ τήν πίστη και τήν Ἐκκλησία. Δυστυχῶς, πολλοί ἀνθρώποι παρασύρονται ἀπό μιά πνευματική αὐτάρκεια, ἔχοντας πίσω τους κάποιους πού τούς καθοδηγοῦν, πού δέν ἀναγνωρίζουν ὅτι ὁ Ἐκκλησία μας λειτουργεῖ μέ τρόπο Συνοδικό, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος ἔχει τή μεγάλη εὐθύνη, ὡς Πατέρας ὅλων, Κληρικῶν και λαϊκῶν, και ἔτσι δυσφημοῦν τήν Ἐκκλησία».

Σέ ἄλλο σημείο τῆς συνέντευξής του ὑπογράμμισε ὅτι εἶναι μεμονωμένες οἱ περιπτώσεις Κληρικῶν μας πού παρασύρουν τό ποιμνιό τους σέ μια ἀντιδραστική λογική: «Σπίν πλειοψηφία τους οἱ Ἱερεῖς μας ἔχουν φανεῖ ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων, πειθαρχοῦν στής ὑποδείξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐνῶ και ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῶν πιστῶν τηρεῖ τά μέτρα. Ὁμως, οἱ ἔξαιρεσις ὑπάρχουν, ὅπως συμβαίνει σέ ὅλους τούς χώρους και μάλιστα, ἐκεῖ πού δέν θά ἔπρεπε καθόλου νά ὑπάρχουν. Σπίν Τοπική μας Ἐκκλησία παρενέβημεν, καθότι κάσαμε και δευτερο Κληρικό μας. Τό γεγονός μέ πίκρανε ἴδιαιτέρως, γιατί ὁ Ἱερέας αὐτός εἶχε τή δυνατότητα νά ἐμβολιαστεῖ, ἡ πλικιά του τό ἐπέτρεπε, ἀλλά ἀνέβαλε τόν ἐμβολιασμό και ὅταν, τελικά, τό ἀποφάσισε, τόν πρόλαβε ἡ ἀσθένεια. Μαζί του ἀσθένησαν ἡ Πρεσβυτέρα του, ὁ Ἱεροψάλτης τοῦ χωριοῦ, πού ἔκαστε και αὐτός τή ζωή του. Πλέον, θά είμαι πολύ αὐστηρός, καθώς ζητῶ νά μάθω ποιοί ἀπό τούς Ἱερεῖς μου εἶναι ἐμβολιασμένοι, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι θά ὑποχρεοῦνται νά ὑποβάλλουν κάθε ἔβδομάδα τό ἀρνητικό ἀποτέλεσμα δύο rapid tests. Ὁ Ἱερέας ἔχει εὐθύνη γιά τόν ἑαυτό του και τό ποιμνιό του. Ὁφείλει νά δίδει τό καλό παράδειγμα. Κάνουμε, λοιπόν, μιά μεγάλη προσπάθεια νά φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων. Ὁπως εἶπε ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης και ἐπανέλαβε ὁ Ἱερά Σύνοδος, «δέν κινδυνεύει ἡ πίστη μας. Οἱ πιστοί κινδυνεύουμε»».

«Ο κ. Ἰγνάτιος κατίγγειλε τή διασπορά ψευδῶν εἰδήσεων πού ἀφοροῦν στόν θάνατο ἀνθρώπων, δῆθεν ἀπό τό ἐμβόλιο κατά τού κορωνοϊοῦ και ἔφερε ὡς παράδειγμα τήν περίπτωση γνωστοῦ Ἀγιογράφου ἀπό τή Νέα Ἀγχίαλο: «Ἐκαστε τή ζωή του ἀπό ἀνακοπῆ καρδιᾶς. Λίγο μετά γράφτηκε κάπου στό διαδίκτυο ὅτι πέθανε ἀφοῦ εἶχε κάνει τό ἐμβόλιο. Ἀναγκάστηκε ἡ σύζυγός του νά τό διαψεύσει και νά δηλώσει στά τοπικά Μ.Μ.Ε., ὅτι ὁ ἐκλιπών δέν εἶχε κάνει τό ἐμβόλιο. Τό δηνομά του, τή στιγμή αὐτή, βρίσκεται σέ λίστα ἀνθρώπων, πού ὑποτίθεται ὅτι ἔκασταν τή ζωή τους ἀπό τό ἐμβόλιο. Πρέπει νά εἴμαστε πολύ προσεκτικοί γιά αὐτά πού γράφονται στό διαδίκτυο, ἀπό ἀνθρώπους πού παίρνουν πολλούς στόν λαιμό τους. Χάσαμε ἀνθρώπους τῆς Ἐκκλησίας, ἐπειδή κάποιοι τούς εἶπαν μή κάνετε τό ἐμβόλιο».

Ἐρωτηθείς γιά τό ἐνδεχόμενο νά ἐπιβληθεῖ ὑποχρεωτικότητα τοῦ

ἐμβολιασμοῦ στούς Ἱερεῖς, τόνισε τά ἔντος: «Μέ τήν ὑποχρεωτικότητα, ὁμολογῶ, ἔχω ἔνα θέμα. Προτιμῶ τήν πειθώ. Προτιμῶ νά πειστεῖ ὁ καθένας νά ἀναλάβει τής εὐθύνης του ἀπέναντι στούς ἄλλους. Τό θέμα θά ἀντιμετωπίσει ὁ Ἱερά Σύνοδος. Ὁμως, ὡς πνευματικός Πατέρας τῶν Κληρικῶν μου, τούς παροτρύνω νά προχωρήσουν ὅλοι στόν ἐμβολιασμό. Εἶναι τό ἐλλακιστο πού μποροῦμε νά κάνουμε ὡς ἔκφραση ἀγάπης πρός τούς ἀνθρώπους πού ποιμαίνουμε. Ἡ ἐλεύθερη ἐπιλογή τοῦ ἐμβολίου εἶναι πράξη εὐθύνης, ἀγάπης πρός τούς ἄλλους, ἐμπιστούντης πρός τόν Ἐπίσκοπο και τή Σύνοδο μου, τούς ἐπιστήμονες. Εἶναι ἀπόδειξη ὅτι δέν παρασυρόμαστε, ὅπως, δυστυχῶς, πράττουν πολλοί, δίνοντας ἄλλο χαρακτήρα στό ζήτημα τοῦ ἐμβολιασμοῦ».

«Απαντώντας σέ σχόλια τηλεθεατῶν, πού ἐπικαλοῦνται τόν Ὁσιο Παΐσιο τόν Ἀγιορείτη, γιά νά κτίσουν τόν ἀντιεμβολιαστικό τους ἄλλοθι, ὑπογράμμισε ὅτι «ὁ κατεχούντις ἀνθρώπος πού θήταν πιστός στήν Ἐκκλησία και στόν Ἱερά Σύνοδο θήταν ὁ Ἀγιος Παΐσιος. Δυ-

στυχῶς, κάποιοι ἐκμεταλλεύονται δῆθεν προφτικούς λόγους τοῦ Ἀγίου και πρέπει νά σκεφθοῦν εἰλικρινά ἄν, πλέον, ἀνήκουν στήν Ἐκκλησία ἡ ὅχι. Όταν ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης τοποθετεῖται τόσο καθαρά, ὅταν ἡ Σύνοδος μας ἀποφαίνεται, ὅταν ὁ Ἐπίσκοπος δίνει τό παράδειγμα, τότε κάποιοι ἀνθρώποι θά πρέπει νά ἀναλογιστοῦν τί σημαίνει ἀνήκω στήν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μία οἰκογένεια. Εἴμαστε ὅλοι μαζί. Δέν μπορεῖς νά ἔχεις πνευματική αὐτάρκεια πού προκαλεῖ τήν αἰσθήσην ὅτι μόνον ἐσύ ξέρεις, εἶσαι πιό ἀγιος ἀπό τούς ἄλλους. Δυστυχῶς, αὐτή η πνευματική αὐτάρκεια παρατηρεῖται σέ πολλούς ἀπό τούς Πνευματικούς και ὁ δόνηση σέ μια προβληματική ἀλληλεξάρτηση. Ἐφόσον ἀνήκουμε στήν Ἐκκλησία, ὁφείλουμε νά πίν ἐμπιστευθοῦμε. Ἐκεὶ βρίσκεται ἡ ἀλήθεια. Τά υπόλοιπα δέν ἀφοροῦν στό ἐκκλησιαστικό φρόνημα και σ' αὐτό πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ἡ ἐκμετάλλευση τῶν Ἀγίων εἶναι μεγάλο ἀμάρτημα. Πρέπει νά ἀντιμετωπίσουμε τήν κατάσταση ὡς συγκροτημένη κοινωνία γιά κάρη ὅλων τῶν συνανθρώπων μας. Νά μή στερούμεθα, πλέον, συνανθρώπους μας πολυτιμότατους, ὡς μή ὁφείλε, ἐξ αἰτίας τῆς πανδημίας».

«Έκκλησία είναι ή κοινότητα τών πι

Γιά τίς προκλήσεις πού θέτει ή πολυπολιτισμικότα στό μέλλον τῆς Ελλάδος μίλησε στίς 22/8/2021 στό «ΒΗΜΑ της Κυριακῆς» ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, σέ συνέντευξη πού παραχώρησε στήν δημοσιογράφο Τάvia Μποζανίτου. Ὁ Σεβασμιώτατος, ώς μέλος τῆς Εθνικῆς Ἐπιτροπῆς «Ελλάδα 2021», ἔχει ὄριστει συντονιστής τῆς ὁμάδας ἐργασίας μέ θέμα «Ἡ Ὁρθοδοξία καὶ οἱ ἄλλοι στήν Ελλάδα τοῦ 2040», ή ὅποια θά παρουσιάσει τά συμπεράσματά της στό forum, μέ θέμα «Ἡ Ελλάδα τό 2040», πού ή Ἐπιτροπή διοργανώνει στό Ζάππειο τόν ἐρχόμενο Ὀκτώβριο.

‘Οδόκληρη ή συνέντευξη τοῦ Σεβασμιωτάτου ἔχει ὡς ἔξης:

ΒιΚ: Πῶς θά μποροῦσε ή Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία νά βοηθήσει ὥστε νά διευκολυνθεῖ ή ἀρμονική συνύπαρξη θρησκειῶν στήν Ελλάδα τήν ἐρχόμενη 20ετία; Θά ἵταν διατεθειμένη νά «κάσει ἔδαφος» γιά νά διευκολύνει τή βιωσιμότητα τῆς πολυπολιτομηκῆς κοινωνίας;

Δ.Ι.: Ἡ ἀρμονική συνύπαρξη τῶν θρησκειῶν στήν Ελλάδα είναι διασφαλισμένη κάρη στό Σύνταγμα. Εἶμαστε μία εὐρωπαϊκή κώρα μέ κατοχυρωμένα τά δικαιώματα ὅλων τῶν θρησκειῶν. Τό θέμα, δημος, δέν είναι μόνο νομικό. Ἡ Ἐκκλησία γεννήθηκε σέ πολυπολιτισμικό περιβάλλον καί μάλιστα ἐκθρικό, ἐνῶ ὁ σεβασμός τοῦ κάθε ἄλλου ὡς εἰκόνας Θεοῦ, ἀνεξαρτήτως φυλῆς, ἔθνης καταγωγῆς, φύλου, κοινωνικῆς θέσης ή θρησκευτικῆς προέλευσης ἀποτελεῖ ἀπαράβατο ἀξίωμα τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἡ Ἐκκλησία μας, μάλιστα, ἐπιβίωσε μέσα ἀπό σκληρούς διωγμούς. Γνωρίζει, λοιπόν, καλά πόσο πολύτιμη είναι αὐτή ή ἀρμονική συνύπαρξη. Ἡ δύναμή της είναι τό πνεύμα τῆς ἀγάπης πού διαρκῶς τήν zωογονεῖ. Δέν φοβᾶται, λοιπόν, νά κάσει ἔδαφος, ὅπως λέτε, γιατί δέν φοβᾶται νά κάσει κάτι πού δέν εκεί. Αὐτό πού δέν πρέπει νά κάσει, είναι αὐτό πού δέν, δηλαδή τό πνεύμα τῆς ἀγάπης πού xαρακτηρίζει ὅλη της τήν παράδοση. Τό ἀληθινό πνεύμα τοῦ Χριστιανισμοῦ, παρά τά ὀλισθήματα τῶν χριστιανῶν, ἀποτελεῖ ἐγγύονη γιά τή διασφάλιση τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης τῶν ἀνθρώπων.

ΒιΚ: Ἡ θρησκεία ἀποτελεῖ ἰσχυρό χαρακτηριστικό τῆς προσωπικότητας τῶν πιστῶν. Μπορεῖ νά ἐπιτευχθεῖ ή βιωτιμη συνύπαρξη ἀν ύπαρχουν διαφορετικές ἔντονες θρησκευτικές ταυτότητες μέσα τήν ἀλληλική κοινωνία (π.χ. Ὁρθόδοξη, μουσουλμανική κ.λπ.); Τί μορφή θά ἔχει ή συνύπαρξη αὐτή;

Δ.Ι.: Τό μεγάλο ἐρώτημα πού ἀφορᾶ τήν ἀλληλική ἀλλά καί τήν παγκόσμια κοινωνία στά ἐπόμενα 20 χρόνια δέν είναι τό ἄνθρακας καταφέρουν νά συνυπάρχουν οι διαφορετικές θρησκευτικές ταυτότητες ἀλλά ἐάν ὁ ἀνθρωπος τοῦ 21ου αἰώνα θά ἀναζητησει ἔνα νόημα zωῆς πέρα ἀπό τόν καταναλωτισμό καί τόν ὄρθιολογισμό. Στίς μεγάλες προκλήσεις ἀλλά καί στούς μεγάλους κινδύνους πού ἔρχονται, ὅπως ή οἰκολογική καταστροφή, θά ἀποδειχθεῖ πώς οι θρησκείες ἔχουν νά προτείνουν ἀπαντήσεις σέ διαχρονικά καί πανανθρώπινα προβλήματα. Τά μεγάλα προβλήματα θά ὀδηγήσουν στήν συνεννόση καί ή συνεννόση θά ὀδηγήσει στή συνύπαρξη. Οι θρησκευτικές κοινότητες θά ἐμβαθύνουν τότε στήν πνευματικότητά τους καί θά ἀνοιξουν ἔνα γόνιμο διάλογο. Στήν ἔξελην αὐτή ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει πολλά νά συνεισφέρει, μέσα ἀπό τήν ἀληθεία καί τήν παράδοση της, μιά παράδοση πού προσπαθεῖ νά ἀκολουθεῖ πιστά τό παράδειγμα τοῦ «Καλοῦ Σαμαρείτη», προβάλλοντας τήν ἀμοιβαιότητα καί τήν εἰρήνην. Πέραν τούτου πρέπει νά είναι ἀπολύτως σαφές ὅτι ή πρώτη καί κύρια προϋπόθεση ἔγγυότης τῆς ἀρμονικῆς συνύπαρξης είναι ὁ πλήρως καί εἰλικρινής σεβασμός τοῦ Συντάγματος τῆς πατρίδας μας. Ὁ «συνταγματικός πατριωτισμός» είναι τό θεμέλιο τῆς ἐνόπτητας τήν κοινωνίας μας, τῆς ἐνόπτητας μέσα στήν πολλαπλότητα, ὅπως αὐτή ἐκφράζεται καί σέ θρησκευτικό ἀλλά καί σέ κοινωνικό ἐπίπεδο.

ΒιΚ: «Ἄλλος» δέν είναι μόνο οι ἀλλόθρηποι ἀλλά καί οι ἀθεοί πού ανδάνονται στήν Ελλάδα. Μπώς ή Εύρωπη ἔχει ἀρχίσει νά εισέρχεται στή «μεταθρησκευτική» ἐποχή, ὅπως οι Χριστιανοί θά μειωφορίσουν ἔναντι τῶν ἀθέων; Ἀνησυχεῖ αὐτό τήν Ἐκκλησία; Περισσότερο ἀπό τήν αὕτη ἄλλων θρησκειῶν;

Δ.Ι.: Ἡ μεταφυσική ἀναζήπηση δέν είναι στάδιο τῆς ἀνθρώπινης ἔξελης. Είναι συστατικό τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης. Τόν ἀνθρωπο πού ἐσείς ὀνομάζετε «ἄθεο», ἐγώ τόν ὀνομάζω «ἀδιάφορο καί ἀπογοπτευμένο» ἀπό τής ἀπαντήσεις πού πῆρε ἀπό τούς θρησκευόμενους. Ἀποδέχομαι μέ ἔντονο τό συναίσθημα τῆς αὐτοκριτικῆς πώς πολλές φορές καί ἐμεῖς, οι ἀνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας, ὀδηγοῦμε ἀνθρώπους σέ αὐτή τήν ἀδιαφορία. «Ἐνας κατ’ ὄνομα ἄθεος νομίζω ὅτι είναι ἔνας ἀνθρωπος πλήρως ἀπογοπτευμένος ἀπό τής θρησκευτικές ἀπαντήσεις. Τό γεγονός αὐτό δέν μπορεῖ παρά νά μᾶς ὀδηγεῖ σέ αὐτοεξέταση καί στήν ἀναγνώριση τῆς ἀνάγκης νά ἐκφράσουμε τής ἀληθείες τοῦ Εὐαγγελίου μέ περισσότερο ταπεί-

Γροκομείο
ΣΟΥΡΛΙΓΚΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΑΝΑΛΙΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Εμπιστευτείτε μας τήν φροντίδα των ανθρώπων σας

- ✓ Τριώροφο κτίριο συνολικής έκτασης 1.000 τ.μ.
- ✓ Υγειονομική ασφάλεια καί προστασία
- ✓ Τακτική ιατρική παρακολούθηση
- ✓ 24ωρη νοσηλευτική φροντίδα
- ✓ Φυσικοθεραπευτική αγωγή
- ✓ Φαρμακευτική κάλυψη
- ✓ Ψυχολογική υποστήριξη
- ✓ Οικογενειακό περιβάλλον
- ✓ Λατρευτική ζωή
- ✓ Ψυχαγωγικές δραστηριότητες
- ✓ Εκδηλώσεις - Εκδρομές

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: Βλαχονάτσιου Γραμματή - Ειρήνη, Κοινωνική Λειτουργός
ΤΗΛ.: 2428074022 - 6987 344 870 ΚΑΝΑΛΙΑ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ -Τ.Κ. 385 00
e-mail: sourligeioidruma@gmail.com www.imdgirokomeio.gr

στῶν, εἶναι τό πρόσωπο τοῦ ἄλλου»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΟ "ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ"

νωστ καί μέ περισσότερο κατανοπτό τρόπο. Ἡ Ἐκκλησία δέν ἀνησυχεῖ, λοιπόν, γιά τίν αὔξηση τῶν ἀθεων. Μέσα ἀπό αὐτούς μαθαίνει νά ἀνησυχεῖ γιά τό πῶς ἐκφράζει τίς ἀλήθειές της.

ΒιΚ.: Σέ μά πολυπολιτισμική χώρα διαφόρων θρησκειῶν καί ἀθεων, ὅπως ἀναμένεται ἡ Ἑλλάδα τοῦ 2040, μπορεῖ τό Κράτος νά συνεχίσει νά μήν εἶναι διαχωρισμένο ἀπό τίν Ἐκκλησία; Πῶς θά τό δικαιολογεῖ αὐτό στούς φορολογούμενους πολίτες του πού δέν θά εἶναι Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι;

Δ.Ι.: Ὁχι στίν Ἑλλάδα τοῦ 2040 ἄλλα ἕδη στίν Ἑλλάδα τοῦ 2021 Ἐκκλησία καί Κράτος ἔχουν, κατά τό Σύνταγμα, διακριτούς ρόλους. Στίν Εύρωπω μόνο μία χώρα, ἡ Γαλλία, ἔχει ἔνα ἀπόλυτο σύστημα διαχωρισμού τό ὅποιο ἕδη συναντᾶ προβλήματα πού καί οἱ ἴδιοι οἱ Γάλλοι συζητοῦν. Ὅλες οι ὑπόλοιπες χώρες ἔχουν συστήματα σχέσεων πού ἀνταποκρίνονται στίν ιστορική τους διαδρομή καί τίς ἰδιαίτερες συνθῆκες τους. Σ' αὐτή τή μεγάλη οἰκογένεια εύρωπαϊκῶν χωρῶν, πού εἶναι ἡ πλειοψηφία, ἀνήκει καί ἡ Ἑλλάδα. Δεν εἶμαστε μία εύρωπαϊκή ἔξαίρεση ἄλλα ἀνήκουμε στό εύρωπαϊκό κανόνα. Εἶναι, ἐπίσης, γεγονός πώς ὁ ἑλληνικός λαός συσχετίζει τήν ταυτότητά του μέ τίν πνευματική του παράδοση. Στά φορολογικά θέματα ὅλες οι θρησκευτικές κοινότητες ἔχουν ἀκριβῶς τήν ἴδια ἀντιμετώπιση. Ἀρα, θά πρέπει τό ἑλληνικό κράτος νά ἔξηγήσει στούς μή θρησκευόμενους γιατί ἔχει τή συγκεκριμένη φορολογική πολιτική γιά τίς θρησκευτικές κοινότητες. Φαντάζομαι ὅτι δέν θά βρεθεῖ σέ πολύ δυσκολότερη θέση ἀπ' αὐτή πού εἶναι γιά παράδειγμα τό Βέλγιο, πού μισθοδοτεῖ τούς θρησκευτικούς λειτουργούς ὅλων τῶν θρησκειῶν ἡ τή Γερμανία πού ἔξακολουθεῖ νά δίνει ύπερογκα ποσά ἀπό τόν κρατικό προϋπολογισμό στίν Καθολική· Ἐκκλησία γιά ἐκτάσεις πού ἔχασε πρίν ἀκόμα τήν ἱδρυσή του καί στίς Προτεσταντικές· Ἐκκλησίες γιά τό κοινωνικό τους ἔργο, ἡ ἀκόμη, ἀπό τά ἰσχύοντα σέ κάποιες σκανδιναβικές χώρες, ὅπου ἡ Ἐκκλησία εἶναι κρατική. Οι σχέσεις Κράτους καί Ἐκκλησίας στίν Ἑλλάδα εἶναι δυναμικές καί ἄλλαζουν μέ πολλούς τρόπους. Θά ἀλλάξουν καί ἄλλο τά χρόνια πού ἔρχονται, ὅπως εἶναι φυσιολογικό, ἄλλα ἡ ἰδιαίτερη σχέση Ἑλληνισμοῦ καί Ὁρθοδοξίας θά παραμένει σταθερή.

ΒιΚ.: Ήδη βριοκόμαστε στίν ἐποκή τῶν τπλε-ἀγορῶν, τῆς τπλεργασίας, τῶν τπλε-μαθημάτων καί τῶν τπλε-Υπηρεσιῶν. Γιά ποιόν λόγο θά πηγάνει κάποιος στίν Ἐκκλησία τό 2040;

Δ.Ι.: Ἡ Ἐκκλησία δέν εἶναι πολυκατάστημα πωλήσεως πνευματικῶν προϊόντων. Ἡ Ἐκκλησία «γίνεται» ὅπου βρίσκονται ἀνθρώποι πού ἐπιθυμοῦν νά λειτουργήσουν στό «ἔμεις» καί ὅχι στό «ἔγώ». Τό ἑρώτημά σας ἔχει ὡς βασική λέξη τό «τπλε...», δηλαδή τό «μακριά». Μέσα στίν Ἐκκλησία τό βασικό ζητούμενο εἶναι τό «κοντά». Ἐνα «κοντά» πού ἀφορά ὅχι μόνο τίς καρδιές ἄλλα καί τά σώματα. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μιά ἐλπίδα γιά τόν κόσμο πού βρίσκεται σέ ἀπόσταση, γιατί θυμίζει διαφράση πώς ἔχουμε ἀνάγκη τήν προσέγγιση τοῦ ἄλλου καί πώς ἡ παρουσία αὐτή εἶναι ὁ μόνος δρόμος γιά νά δοδηγθοῦμε στίν ἀληθινή ἀγάπη. Ἐκκλησία δέν εἶναι ὁ ναός. Εἶναι ἡ κοινότητα τῶν πιστῶν, εἶναι τό πρόσωπο τοῦ ἄλλου, εἶναι ἡ μετοχή στή Θεία Εὐχαριστία.

ΒιΚ.: Υπάρχει ἡ ἀγγλοσαξονική σχολή πού πρεσβεύει τόν σεβασμό τῆς πολυπολιτισμικότητας, ἐπρέποντας τήν ἐκφραση ὅλων τῶν θρησκειῶν στίν κοινωνία (π.χ. ισλαμικές μαντίλες στά σχολεῖα) καί ὑπάρχει καί ἡ γαλλική σχολή πού προτάσσει τό κοσμικό Κράτος στά δημόσια σφαίρα (π.χ. ἀπαγορεύοντας ισλαμικά, χριστιανικά κ.λπ. σύμβολα στά σχολεῖα). Ποιό μοντέλο θά πήται καλύτερο γιά τίν Ἑλλάδα τήν ἐρχόμενην 20ετία;

Δ.Ι.: Κάθε σχολή ἀντλεῖ ἀπό τίς δικές της ιστορικές ἐμπειρίες. Οἱ ἀγγλοσαξονες ἀπό τήν ἐμπειρία τῆς Βρετανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὅπου ὁ ἥλιος δέν ἔδυε ποτέ καί οἱ Γάλλοι ἀπό τό γεγονός πού τούς ἔκανε Γάλλους, δηλαδή τή Γαλλική Ἐπανάσταση. Ἐμεῖς, γιατί νά μήν ἀντλήσουμε ἀπό τήν δική μας παράδοση; Γιατί νά κλείσουμε τά μάτια στά Συντάγματα τῆς Ἐπανάστασης; Ἀλλά, πάνω ἀπ' ὅλα, γιατί νά μήν προβάλλουμε τίς ἀρετές τοῦ δικοῦ μας δρόμου πού ἔχει καθορισθεῖ μέ σαφήνεια ἀπό τό Σύνταγμα; Γ' αὐτό σᾶς μήποσα πρίν περί «συνταγματικοῦ πατριωτισμοῦ».

Στή δική μας, πάντως, ἀντίληψη τά θρησκευτικά σύμβολα θά πρέπει νά ἔνώνουν καί ὅχι νά κωρίζουν τούς ἀνθρώπους. Δέν μπορῶ νά ἀπαντήσω στό ἑρώτημά σας ὡς πολιτικός. Μπορῶ, ὅμως, νά ἀπαντήσω ὡς ἐνευματικός πατέρας πού θεωρεῖ καθηκόν του νά σπέρνει στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, ὅσο μπορεῖ, τήν πίστη στό Θεό τῆς ἀγάπης. Καί ὅταν νομοθετοῦν ἀνθρωποι ἀγάπης γιά μιά κοινωνία ἀγάπης, τότε καί οἱ νόμοι καί τά πολιτικά μοντέλα συμβάλλουν στή συμφιλίωση καί τήν εἰρηνική συνύπαρξη.

ΠΕΙΔΗΣΕΙΣ...

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

Τούς Πρωτοκορυφαίους Ἀποστόλους Πέτρο καὶ Παῦλο τίμησε ἵερο-πρεπῶς ἡ Τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος μὲ ἐπίκεντρο τὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο Ἱερὸν Ναὸν τῆς Νέας Ἰωνίας, ὃπου τὸν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς (28/6) τελέστηκε ὑπαιθρίως ὁ Μέγας Πανηγυρικὸς Ἐσπερινός, κοροστασιοῦντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, παρουσίᾳ πλήθους Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν προσκυνητῶν, τρουμένων τῶν μέτρων γιὰ τὴν προστασία τῆς δημόσιας ύγειας. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος παραπήρος ὅτι «ὁ συνεορτασμός τῶν δύο Ἀποστόλων σηματιδοτεῖ τὴν σημασίαν τῆς ἐνόπτιας μέσα στὸν Ἐκκλησία...

Ἀμφότεροι ὑπερασπίστηκαν τὸν πίστην τους στὸν Ἀνάστασην τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ καθένας, μὲ τὸν δικό του χαρακτήρα καὶ τίς ξεχωριστές του προσύποθεσιες, ζεκίνησαν τὸ ἔργο τοῦ Ἐναγγελισμοῦ τῆς Οἰκουμένης, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι. Ἀκόμα καὶ ἂν προσέγγιζαν τὰ θέματα μὲ διαφορετικὴν ἀντίληψην, διαπήρουσαν τὸν ἐνόπτιαν, βρῆκαν τὴν δύσην μέσα ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τῆς Συνοδικότητας, ἐνῶ σφράγισαν τὸν Ἀποστολικὸν δρᾶστον μὲ τὸ μαρτύριον τους στὸν Ρόμπον. Ὁ κ. Ἰγνατίος ἐπεσήμανε ὅτι «ὅλοι μας, ἔρχεται ἡ στιγμὴ πού καλούμαστε νά λάβουμε τὸν ἀποφασιστικὸν στάσην, ὡς ζωντανὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἀπέναντι στὸν Ἀνάστασην τοῦ Χριστοῦ. Μέσα ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τὴν δοκιμασίαν, ἀπὸ περιστατικά, πού δέν ἀξιολογοῦμε πάντοτε σωστά, δεχόμαστε τὸν κλήσην, πού ὅταν τὸν δεκτοῦμε, γεμίζει ἡ ψυχὴ μας μὲ χαρά. Ἀλλά ὁ Κύριος, ἔστω καὶ ἂν Τὸν ἀνθρωποῦμε κάποια στιγμὴ στὶν ζωὴν μας, συγχωρεῖ, δίνει νέες εὐκαιρίες, γιὰ ἀυτὸν καὶ στὶς μέρες μας, τῆς ἀρνητοῦς καὶ τῆς ἀμφισβήτησης, ζοῦμε θαύματα μεταμορφώσεως ψυχῶν, πού ἀπὸ ἀρνητές γίνονται ἔνθερμοι ὑπερασπιστές τοῦ Ἐναγγελίου τοῦ Χριστοῦ. Στὴν ζωὴν τοῦ κάθητον ἀνθρώπουν ὑπάρχει ἡ στιγμὴ τῆς Δαμασκοῦ, ἡ στιγμὴ τῆς προσκλήσεως καὶ μακάριοι ὅσοι λένε τὸ «ναί» στὸν Χριστό καὶ στὸν Ἐκκλησίαν Του». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία ἱερούργουντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Ἰγνατίου, τὸν ὅποιο πλαισίωσαν Κληρικοί καὶ ἄλλων ἐνοριῶν. Στὸ κήρυγμά του Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὸν ὄμοιον τοῦ Πέτρου περὶ τῆς Θεόπτητας τοῦ Χριστοῦ, πάνω στὸν ὅποια στηρίχθηκε τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας. Μήποτε καὶ γιὰ τὴν ἐμπειρία τῆς ἀποκάλυψης τῆς Θεόπτητας τοῦ Χριστοῦ στὸν Παῦλο κατά τὸν πορείαν του στὸν Δαμασκό. Τέλος, ὁ κ. Ἰγνατίος συνεχάρη τὸν λαό μας γιὰ τὸν πληθωρικὸν παρουσίαν του, ἔχαροντας τὸν κόπον καὶ τὸν μόχθο τῶν κατοίκων τῆς Νέας Ἰωνίας γιὰ τὴν καθημερινὴν τους ἐπιβίωσην ἀλλά καὶ τὴν συνεισφορά τους στὴν ζωὴν τῆς ἐνορίας. Συνεχάρη δέ καὶ τοὺς Κληρικούς τῆς ἐνορίας γιὰ τὴν ἔξαιρετην ὀργάνωση τῆς πανηγύρεως ἀλλά καὶ τὸ πολύμορφο κοινωνικό καὶ πνευματικό ἔργο, πού πραγματώνουν, μάλιστα ἐν μέσῳ πανδημίας.

ΛΑΜΠΡΗ Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΒΟΛΟΥ

Στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίας Τριάδος Νοσοκομείου Βόλου χοροστάτησε (20/6) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος κατά τὸν Μέγα Ἐσπερινό τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Ὁ Ἐσπερινός τελέστηκε ὑπαιθρίως, παρουσίᾳ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Νοσοκομείου, Ἰατρῶν καὶ Νοσηλευτῶν καὶ ἰκανοῦ ἀριθμοῦ προσκυνητῶν, τρουμένων τῶν μέτρων γιὰ τὴν προστασία τῆς δημόσιας ύγειας. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι «τὸ Ἀγίο Πνεῦμα λειτουργεῖ στὸν ἀνθρώπινην ψυχήν, πού βιώνει τὸν καύσωνα τῆς ἀμφιτίας, τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες της, τὸν ἀποξένωσην τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοὺς ἀδέλφους καὶ τὸν ἑαυτόν του, πού κάνει τὸν Θεό ἀπό τὴν ζωὴν του, ὡς ἐσωτερικὴν ἀναψυχήν, πού διώχνει τὸν πόνον, καρίζει ἐλπίδα καὶ συγχώρηση καὶ καθιστᾶ τὸν ἀνθρώπον κοινωνὸν τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, τὸ Πάθος καὶ ἡ Ἀνάσταση Του, ἥταν ὁ δρόμος πού ἀνοίκηκε γιὰ νά ἔρθει ὁ Παράκλητος, πού ἡ Ἐκκλησία, ὡς ταμειούχος κρατᾷ καὶ τὸ δίδει στοὺς πιστούς. Ἀπὸ τὸν Θεό Πατέρα ἐκπορεύεται καὶ φέρει σὲ ὅλους μας τὸ Χάρο τῆς Θεόπτητας, μᾶς προσφέρει τὰ εὐνεργετικά δῶρα Του, διώχνει τὸν πόνον, δίδει καρά στὸν ψυχὴν καὶ μᾶς καθιστᾶ Πνευματοφόρους. Χάρη στὸν Χριστό ἔχουμε τὸ Ἀγίο Πνεῦμα στὴν ζωὴν μας». Ἀκολούθως, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας ἐπεσήμανε ὅτι «ἡ ἐποχὴ μας ἀρνεῖται τὸν παρουσίαν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, καθὼς ἐπικρατεῖ ὁ ἐγωισμός καὶ ὁ ἀτομισμός, πού δηνογεῖ ἀκόμα καὶ σὲ εἰδεχθεῖς ἐγκληματικές πράξεις. Ὁταν κυριαρχεῖ ὁ ἐγωισμός, τότε ὁ ἀνθρωπος δεσμεύεται στὸν ἴδιο τοὺς ἑαυτό καὶ γίνεται χειρότερος καὶ ἀπό

θηρίο. Δέν γνωρίζει τὸν ἀγάπην καὶ καταστρέφει τὴν ζωὴν του καὶ τὶς ζωές τῶν ἄλλων. Γι’ αὐτό, χρειαζόμαστε ὅσο ποτὲ τὸ Ἀγίο Πνεῦμα στὴν ζωὴν μας. Κι ἐμεῖς πού ζοῦμε στὸν Ἐκκλησία, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, καλούμαστε νά μή Τό Κρατήσουμε γιὰ τοὺς ἑαυτούς μας ἀλλά νά τό φέρουμε σὲ κάθε πτυχὴ τῆς ζωῆς μας ὅχι μέ λόγια ἀλλά μέ τὸν ἐμπρακτὸν ἀγάπην καὶ ἐνόπτια μας». Ὁ Ολοκληρώνοντας τὸν ὄμιλον του, ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε καὶ ἐπαίνεσε τοὺς Ἰατρούς, τοὺς νοσηλευτές, τὸ Διοίκητον καὶ τὸ λοιπό προσωπικό, γιὰ τὸν πολύμορφο ἀγάπην τους γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας: «Προσευχόμαστε γιὰ ὅλους καὶ εὐχόμαστε ὁ Θεός νά τους χαρίζει δύναμην καὶ ύγειαν, γιὰ νά φέρουν εἰς πέρας τὸ ὑπέροχο ἔργο τους». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, ἱερουργούντος τοῦ Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Κιαμέπτη, Πρωτοσυγκέλλου, ὁ ὅποιος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο.

θηρίο. Δέν γνωρίζει τὸν ἀγάπην καὶ καταστρέφει τὴν ζωὴν του καὶ τὶς ζωές τῶν ἄλλων. Γι’ αὐτό, χρειαζόμαστε ὅσο ποτὲ τὸ Ἀγίο Πνεῦμα στὴν ζωὴν μας. Κι ἐμεῖς πού ζοῦμε στὸν Ἐκκλησία, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, καλούμαστε νά μή Τό Κρατήσουμε γιὰ τοὺς ἑαυτούς μας ἀλλά νά τό φέρουμε σὲ κάθε πτυχὴ τῆς ζωῆς μας ὅχι μέ λόγια ἀλλά μέ τὸν ἐμπρακτὸν ἀγάπην καὶ ἐνόπτια μας». Ὁ Ολοκληρώνοντας τὸν ὄμιλον του, ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε καὶ ἐπαίνεσε τοὺς Ἰατρούς, τοὺς νοσηλευτές, τὸ Διοίκητον καὶ τὸ λοιπό προσωπικό, γιὰ τὸν πολύμορφο ἀγάπην τους γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας: «Προσευχόμαστε γιὰ ὅλους καὶ εὐχόμαστε ὁ Θεός νά τους χαρίζει δύναμην καὶ ύγειαν, γιὰ νά φέρουν εἰς πέρας τὸ ὑπέροχο ἔργο τους». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία, ἱερουργούնτος τοῦ Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Κιαμέπτη, Πρωτοσυγκέλλου, ὁ ὅποιος κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο.

ΟΙ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΥΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Μέ πάν εύλογία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου πραγματοποιήθηκαν μέ απόλυτη επιτυχία (18/6) οι Πτυχιακές και Διπλωματικές Ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος γιά τό τρέχον σχολικό ἔτος 2020-2021. Οι Ἐξετάσεις πραγματοποιήθηκαν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς, ὁρισθείσης ἀπό τό ἀρμόδιο Υπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ Ἀθλητισμοῦ, τὴν ὁποίᾳ ἀπάρτισαν: Ὁ Ἄρχιψ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου, Διευθυντής τῆς Σχολῆς, Πρόεδρος. Ὁ κ. Ἀνδρέας Ἰωακείμ, Διευθυντής τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος καὶ Λαμπαδάριος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Λαμίας, Μέλος. Ὁ κ. Ἐνάγγελος Παυλίδης, Θεολόγος, Καθηγητής Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Ὑποδιευθυντής τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Βόλου, Λαμπαδάριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βόλου, Μέλος. Ἡ κ. Σεβαστίη Μαζέρα, Καθηγήτρια Βυζαντινῆς Μουσικῆς, Ἐκπαιδευτικός, Δομεστικής τοῦ Γυναικείου Βυζαντινοῦ Χοροῦ «Ἄι Άδουσαι», Μέλος, καὶ ὁ κ. Ἐνστάθιος Γραμμένος, Θεολόγος, Καθηγητής Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ Πρωτοψάλτης τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἅγιου Νικολάου Βόλου, Μέλος. Τό Υπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ Ἀθλητισμοῦ ἐκπροσώπησε ἡ κ. Μαρία-Δέσποινα Λουκίδη, Καθηγήτρια Μουσικῆς στή Μέσον Ἐκπαίδευση. Σπίν Ἐξεταστική διαδικασία συμμετεῖχαν δεκαοκτώ σπουδαστές, ἐκ τῶν ὅποιων ἔξι ἔλαβαν Πτυχίο καὶ δώδεκα Δίπλωμα Βυζαντινῆς-Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς. Συγκεκριμένα, Πτυχίο ἔλαβαν οἱ κάτωθι σπουδαστές: Κερμελίδης Θεόδωρος, Κουτσιβός Ἰωάννης, Μαρθαίου Μανώλης, Σμυρλῆς Γεώργιος, Φιλίππου Ἰωάννης, Χιώτης Δημήτριος. Δίπλωμα ἔλαβαν οἱ κάτωθι σπουδαστές: Ἀλεξίου Δημήτριος, Ἀλευράς Κωνσταντίνος, Βουκλῆς Χρῆστος, Γερμάνης Ἐμμανουὴλ, Καρακώστας Γρηγόριος, Λουκίδου Ξένη, Μακρῆς Γεώργιος, Μάρκος Σωκράτης, Ξυνός Γρηγόριος, Πολύζος Ἀλέξανδρος, Σπριγάρης Γεώργιος, Χαλιάσα Σοφία. Βραβεῖο ἐξαιρετικῆς ἀπόδοσης ἡ Ἐξεταστική Ἐπιτροπή ἀπένειμε σὲ τρεῖς ἐκ τῶν νέων Διπλωματούχων, ώς ἔξης: Στόν κ. Γεώργιο Μακρῆ, Βραβεῖο ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου καὶ παπποῦ τοῦ Ἐμμανουὴλ Γερμάνη, καὶ στόν κ. Γρηγόριο Ξυνό, Βραβεῖο ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου Δημητρίου Παπαδοπούλου. Στόν κ. Ἐμμανουὴλ Γερμάνη, Βραβεῖο ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἀειμνήστου Πρωτοψάλτου Καπαδοπούλου. Στίς 24/6 πραγματοποιήθηκαν οἱ Ἐξετάσεις γιά τὰν ἀπόκτηση Πτυχίου Ἱεροφάλτου ἐνώπιον τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν τῆς Σχολῆς. Μετά τὰν Ἐξεταστική διαδικασία, ἀξιοὶ γιά τὰν ἀπόκτηση Πτυχίου Ἱεροφάλτου, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν ἰστορικὸν τίτλο σπουδῶν τῆς Σχολῆς, κρίθηκαν οἱ κάτωθι σπουδαστές: Ἀξάνης Κωνσταντίνος, Κομιανός Μάριος, Σιδηρόπουλος Νικόλαος, Φουτζόπουλος Γεώργιος, Χαβιᾶς Ἀθανάσιος, Κούγιαλης Ἡλίας, Πασσιᾶς Τριαντάφυλλος καὶ Σίμου Αἰκατερίνη. Μετά τὰν ὀλοκλήρωση τῆς Ἐξεταστικῶν διαδικασιῶν ὁ Διευθυντής τῆς Σχολῆς Ἅρχιψ. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου μετέφερε πρός ὅλους τίς θερμές πατρικές εὐκές του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, ἐνῶ συνεχάρη τούς σπουδαστές γιά τὰν προσπάθεια καὶ τὸν κόπο πού κατέλαβαν καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῶν σπουδῶν τους, ἴδιαιτέρως δέ κατά τὰ δύο τελευταῖα ἔτη, ὅταν ἡ πανδημία προκάλεσε ἀνατροπές καὶ ἀντικειμενικές δυσκολίες στὸν ὄμαλο λειτουργία τῆς Σχολῆς. Ὁ π. Ἐπιφάνιος ἀναφέρθηκε στόν πλοῦτο τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης καὶ συνέστησε πρός τοὺς νέους τιτλούχους νά ἔχουν πάντοτε κατά νοῦν ὅτι ἡ Βυζαντινή Μουσική ὑπάρχει γιά νά συμβάλει στή Λατρεία τοῦ Θεοῦ καὶ σπίν τιμή τῶν Ἅγιων. Δέν εἶναι τέχνη κοσμική ἀλλὰ λειτουργική, πράγμα πού σπουδαίνει πώς ὅσοι τὰν διακονοῦν ὄφειλον νά ἐμφοροῦνται ἀπό πίστη, εὐλάβεια, ἐκκλησιαστικό φρόνημα καὶ ἔντονη Μυστριακή ζωή. Ὁ Διευθυντής τῆς Σχολῆς ἐπεσήμανε πώς ἡ λήψη ἐνός τίλου σπουδῶν συνιστά τὸ τέλος ἐνός κύκλου καὶ τὰν ἔναρξη ἐνός ἀλλού, πού ἀφορᾶ στή διά βίου μάθηση καὶ ἐκπαίδευση, προκειμένου οἱ θεράποντες τῆς ψαλτικῆς τέχνης διαρκῶς νά βελτιώνονται καὶ νά μαθητεύουν, μέ ταπείνωση καὶ ἀγάπη, προκειμένου νά κατακτῶν νέα πεδία γνώσης σὲ μιά ἐκκλησιαστική τέχνη, ὅπως ἡ Βυζαντινή Μουσική, πού εἶναι ἀνεξάντλητη. Τέλος, ὁ π. Ἐπιφάνιος εὐχαρίστησε τά μέλη τῆς Ἐξεταστικῶν Ἐπιτροπῶν γιά τὰν καθοριστική συμβολή τους σπίν ὄμαλη ἐξέλιξη τῆς διαδικασίας, καθώς καὶ τούς δασκάλους τῆς Σχολῆς, γιά τούς κόπους καὶ τὸν ἀγώνα πού κατέβαλαν γιά νά προετοιμάσουν τούς μαθητές τους.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ Η ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

Σπίν πανηγυρίζουσα Ἱερά Μονή Ἅγιων Ἀναργύρων Ἀγίας χοροστάποσε (30/6) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος ἐπί τῇ μνήμῃ τῶν Ἅγιών καὶ ἱαματικῶν Ἀγίων Αναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ. Ὁ Ἐσπερινός τελέστηκε ὑπαιθρίως παρουσίᾳ ἵκανοῦ ἀριθμοῦ Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν προσκυνητῶν τῆς ἐπαρχίας, προσυμένων τῶν μέτρων γιά τὰν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος παραπήρος ὅσιος ἡ συγκυρία τῆς μνήμης τῶν Ἅγιών Αναργύρων, ἐν μέσῳ πανδημίας, εἶναι ὁ πλέον κατάλληλη, διότι «ἐπί ἐνάμισι χρόνῳ βιώνουμε τὸν καύσωνα τῆς δοκιμασίας, ἡ ὅποια ἥρθε ὡς παιδαγώγια Θεοῦ. Οἱ Ἅγιοι μποροῦν νά κατανοῦσιν τὸ δέοντι μας, τὸν πόνο μας καὶ νά μεσιτεύσουν στόν πανάγαθο Θεό. Ἀπό τούς ἀρχαίους χρόνους ἡ Ἐκκλησία εἶδε στά πρόσωπα τῶν ἱατρῶν ἐκείνους πού θεραπεύουν τὰ σώματα, σὲ ἐκείνους δέ πού πιστεύουν στόν Θεό ἀναγνώρισε τὴ δύναμην νά θεραπεύουν καὶ τίς ψυχές. Ἡ ἱατρική εἶναι ἔνα δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. Ἐν τούτοις ὁ πόνος παραμένει

ὡς παιδαγώγια καὶ ταπείνωση τοῦ ἄνθρωπου. Στά πρόσωπα τῶν ἑορταζομένων Ἅγιων συναντοῦμε τὸν συνδυασμό ἐπιστήμης καὶ πίστης. Ὁ διάλογος ἀνάμεσά τους εἶναι διαχρονικός...». Ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι «ὁ ἄνθρωπος τῆς πίστεως ἔχει ἀνάγκη τὸν ἐπιστήμην γιά ν' ἀπαντήσει στὸν πανδημία, στὸν κάθε σωματική ἀρρώστια, γι' αὐτό καὶ οἱ Ἅγιοι Ἀναργύροι παρέμειναν ἱατροί καὶ ἀξιοποιοῦσαν τὰ δεδομένα τῆς ἐπιστήμης τους καὶ μέ τὴν πίστην καὶ τὸν προσευχή θαυματουργοῦσαν, ὅπου ἡ ἐπιστήμη δέν μποροῦσε νά δώσει ὀλοκληρωτική ἀπάντηση. Μή παγιδευτοῦμε, λοιπόν, σὲ διδίλημμα πού ούσιαστικά δέν ὑφίστανται. Ἐμπιστεύομε τὸν Ἐπιστήμη, καὶ μάλιστα σχετικά μέ τὸν ἐμβολιασμό, καθότι τὸ ζῆται αὐτό εἶναι καθαρά ἱατρικό. Ταυτόχρονα, παραμένουμε σπίν πίστη μας, παιδαγωγούμενοι μέ ταπείνωση καὶ διατροφή μέ τὸν ἐνόπτη μας...».

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑΣ

Μιά σημαντική παγκόσμια διάκριση ἀπέκτησε τὸ Μουσεῖο Βυζαντινῆς Τέχνης καὶ Πολιτισμοῦ τῆς Μακρινίτσας γιά τὸ χρονιά 2020-2021. Συγκαταλέχθηκε στό κορυφαίο 10% τῶν ἀξιοθέατων παγκοσμίως γιά τὸν

ἐπισκεψιμότητα, τίς υψηλές βαθμολογίες καὶ κριτικές τῶν ἐπισκεπτῶν του. Τό βραβεῖο Travellers Choice τιμᾶ τὰ ἀξιοθέατα πού προσφέρουν μέ συνέπεια μοναδικές ἐμπειρίες σὲ ταξιδιώτες σὲ ὅλο τὸν κόσμο. Ἡ διάκριση αὐτή, σὲ παγκόσμιο πάτη ἐπίπεδο, συμβάλλει σπίν προβολή τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου τῆς Μακρινίτσας καὶ τὸ καταξιώνει ως ἔνα δημοφιλή πιά προορισμό γιά ὅλους τοὺς ἐπισκέπτες τῆς γραφικῆς Μακρινίτσας καὶ ἐπιβραβεύει τὸ τριετή λειτουργία του καὶ τὸν ὑψηλοῦ ἐπιπέδου προσφορά του στούς ἐπισκέπτες του.

ΛΑΜΠΡΟΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ τη δέουσα λαμπρότητα και ιεροπρέπεια έορτάστηκε (20/6) στόν Βόλο ή Κυριακή της Πεντηκοστῆς, μέ επίκεντρο τόν Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Βόλου, ὅπου τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, προμένων τῶν μέτρων γιά τὴν προσασία τῆς δημόσιας ύγειας. Ἀκολούθως τελέστηκε ὁ Ἑσπερινός τῆς γονυκλισίας, χοροσταύντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας, ὁ ὥποιος ἀπούθυνε στούς πιστούς ἔδριο χαρετισμό. Ὁ κ. Ἰγνατίος παραπήρουσε ὅτι «ἴμαστε εὐλογημένοι, διότι ἔχουμε μέσα μας τὸ Πνεῦμα τοῦ Ἀγίου.

Καὶ σήμερα οἱ ἄνθρωποι διψοῦν τὴν Ἀλήθεια, γιά νά νονματοδοτίσουν τὴν ζωὴν τους. Καὶ ήταν Ἀλήθεια εἶναι μία, ὁ Τριαδικός Θεός. Διψοῦν τὴν ἀληθινή Ἐλευθερία, γιατί νιώθουν δεσμευμένοι μέσα στὸν σύγχρονο πολιτισμό. Καὶ ήταν Ἐλευθερία εἶναι μία, ὁ Χριστός καὶ τὸ Ἀγιο Πνεῦμα, πού μᾶς ἐλευθερώνει ἀπό κάθε ἀμαρτία καὶ βάρος. Οἱ ἄνθρωποι διψοῦν τὴν Ἀγάπη, πού τόσο ὑμνολογοῦν, ἀλλά ἀπουσιάζει ἀπό τὴν ἐποχή μας. Εἶναι καρπός τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ὅπως κάθε τί καλό, πού λαμβάνουμε κατά τὸ Μυστήριο τοῦ Χρίσματος. Ἀλλά, ἐνῶ προσφέρεται σὲ ὅλους, σὲ κανέναν δέν μένει ὑποχρεωτικά. Θέλει τῇ δικῇ μας συγκατάβαστ καὶ συνέργεια, τῇ δικῇ μας συμβολή, γιά νά παραμείνει μέσα μας τὸ Ἀγιο Πνεῦμα καὶ νά καρποφορήσει». Ὁ κ. Ἰγνατίος ἀναφέρθηκε στὸ τραγικό γεγονός, πού συγκλονίζει τὸν κοινωνία μας τὶς τελευταῖς ἡμέρες, «γεγονός ἀπάνθρωπης συμπεριφορᾶς, μή κατανοπῆς στὸ ἀνθρώπινο μυαλό. Κι ὅμως συνέβη. Ἀλήθεια, πόσον εὐθύνη ἔχουμε οἱ ἄνθρωποι τῆς πίστεως, πού δέν ξεδιψάμε τοὺς ἄλλους μέ τὸν Ἀλήθεια, μέ τὴν ἀληθινή Ἐλευθερία καὶ Ἀγάπη; Ὁ ἄνθρωπος δίχως Θεό γίνεται θηρίο καὶ ἐνεργεῖ κειρότερα καὶ ἀπ’ τὰ θηρία. Νά, γιατί θέλουμε μάρτυρας πνευματική κοινωνία καὶ γιορτάζουμε Πεντηκοστή, ἔορτη ἐνόπιος καὶ Χάριτος. Ζητοῦμε ἀπό τὸ Ἀγιο Πνεῦμα νά φωτίσει καὶ ἀναλαμβάνουμε τὸν εὐθύνη νά εὐαγγελιστοῦμε, ὅπως τότε οι Μαθητές, τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Χαρᾶς, τῆς Αναστάσεως, τῆς Ζωῆς».

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΣΤΗΝ ΜΟΝΗ ΟΣΙΟΥ ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ

Τὴν Ἱερά Μονή Ὁσίου Λαυρεντίου Πηλίου ἐπισκέφθηκε (3/7) ὁ Υπουργός Πολιτισμοῦ κ. Λίνα Μενδώνη, στὸ πλαίσιο τῆς περιοδείας τῆς στὸ Πήλιο, προκειμένου νά ἐπιβλέψῃ τὴν πορεία τῶν ἔργων πού τὸ Υπουργεῖο ἔχει δρομολογήσει σχετικά μέ τὴν συντήρηση καὶ ἀναστήλωση ἱστορικῶν καὶ μνημειακῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ναῶν τῆς περιοχῆς. Τὴν κ.

Υπουργό συνόδευναν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης, ὁ Υφυπουργός Παιδείας κ. Ζέτα Μακρῆ, οἱ Βουλευτές Μαγνησίας κ.κ. Κώστας Μαραβέγιας καὶ Ἀθανάσιος Λιούπης καὶ ἄλλοι τοπικοί παράγοντες. Μετά τὴν ξενάγοση τῆς στὸν Μονή καὶ τὴν ἐνημέρωσή της γιά τὴν σπουδαία ἱστορία καὶ προσφορά τῆς στὸν πορεία τῶν αἰώνων, ὁ κ. Μενδώνη ἔκανε τὴν ἀκόλουθη δήλωση: «Πρώτος σταθμός τῆς σπερινῆς μας περιοδείας στὰ ἔργα πού ἐκτελεῖ τὸ Υπουργεῖο Πολιτισμοῦ στὸ Πήλιο καὶ συγκεκριμένα στὶς Ἐκκλησίες τοῦ Πηλίου, ἡ Μονή τοῦ Ὁσίου Λαυρεντίου. Πρόκειται γιά ἔνα ἱστορικό Μοναστήρι, τὸ ἀρχαιότερο στὸ Πήλιο, πού ἐπισκεπτόμαστε μέ τὶς ἀρμόδιες ὑπηρεσίες τοῦ Υπουργείου, τὴν Διεύθυνση συντήρησης, ὁ ὥποιος ἀναλαμβάνει, μέσα στὰ πλαίσια τοῦ Περιφερειακοῦ Ἐπιχειρησιακοῦ Προγράμματος Θεσσαλίας 2014-2021, τὸν ἀποκατάσταση τοῦ τέμπλου καὶ γενικά τὰ συντήρηση τοῦ ἱστορικοῦ Μοναστηρίου. Εἶναι ἔνα ἰδιαίτερα σημαντικό ἔργο, τὸ ὥποιο θά ξεκινήσει περίπου τέλος Αύγουστου, ἀρχές Σεπτεμβρίου. Ἀκολούθει ἡ Ἀγία Μαρίνα στὸν Κισσό καὶ ὁ Ἀγιος Ἀθανάσιος στὸν Ἀγιο Ἀθανάσιο Νηλείας».

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΣΤΟΝ ΛΟΦΟ ΤΩΝ ΑΛΥΚΩΝ

Στὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἑσπερινό τῆς ἔορτῆς τοῦ Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεοβίτου κοροστάση (19/7) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, στὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο Ιερό Ναό τῶν Ἀλυκῶν, παρουσίᾳ ἵκανον ἀριθμοῦ προσκυνητῶν. Στὸν ὅμιλο του παραπήρουσε ὅτι «μέσα στὸν ταραχώδη ζωὴ τοῦ Προφήτου, κατὰ τὸν ὄποια μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐποίησε, μέ τὸ δύναμη τοῦ Θεοῦ, νίκησε τοὺς ἱερεῖς τῆς εἰδωλολατρίας καὶ πέτυχε τὸν ἐπιστροφή τοῦ λαοῦ στὸν ἀληθινὴ πίστη, ὁ Ἡλίας εἶχε καὶ μία «ἀποτυχία».

Ήταν ἡ ἐποχὴ πού λαός εἶχε ἀποστατίσει ἀπό τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, εἶχε προσκυνήσει τὰ εἰδωλα, ἥταν ἐκφυλισμένος πνευματικῶς καὶ ἡθικῶς καὶ ὁ λόγος τοῦ Προφήτου δέν γινόταν πιστευτός. Καὶ τότε ζήτησε τὸν παραδειγματικὴ τιμωρία τοῦ ἀποστάτη λαοῦ, καθότι δέν δικαιούνταν, πλέον, νά ἀπολαμβάνει τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ. «Ομως, δέν νικήθηκε ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐύσπλαχνία τοῦ Θεοῦ ἀπό τίς ἐκκλήσεις τοῦ ἀγανακτισμένου Προφήτου καὶ ἀνέμενε τὴν μετάνοια ὅλων. Αὐτὸς εἶναι ἡ ἀλήθεια τῆς πίστης μας». Ὁ

κ. Ἰγνατίος τόνισε ὅτι «ζοῦμε σὲ μία κρίσιμη ἐποχή, ὅπου εἶναι ἔκδολη ἡ ἀπομάκρυνση τῶν ἀνθρώπων ἀπό τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Καθημερινά ἀκούμε γιά κακουργήματα, βιαιοπραγίες, κακοποιητικές συμπεριφορές μέσα στὰ σπίτια. Ἀνθρωποι, καὶ μάλιστα γυναικες, δολοφονοῦνται γιά τὸ τίποτα καὶ ἀπορεῖ κανείς, ἀν εἶναι δυνατόν στὸν 21ο αἰώνα νά συμβαίνουν τέτοια πράγματα, νά μήν εἶχε τὸν παραμικρή ἀξία ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ καὶ μάλιστα τῆς γυναικός. Δικαίως ἀγανακτεῖ κανείς μπροστά στὰ φαινόμενα αὐτά, ἀλλά ἔρχεται καὶ πάλι ἡ ἀπάντηση ἀπό τὸν φιλεύσπλαχνο Θεό, ὁ ὥποιος περιμένει τὴν μετάνοια τῶν ἀνθρώπων γιά τὴν σωτηρία ὅλων. Ὁ Θεός ἔλθε, ώς ἄνθρωπος, ἀνάμεσά μας, γιά νά φθάσει στὸ ἐσχατο σημεῖο τῆς ταπείνωσης, πάνω στὸν Σταυρό, νά πάρει τὶς ἀμαρτίες μας ἐπάνω Του καὶ νά μᾶς καρίσει τὸ δῶρο τῆς σωτηρίας. Γ’ αὐτὸς κι ἐμεῖς ὀφείλουμε νά διδούμε τὸ παραδειγματικὸν εὐσπλαχνίας, τῆς συγχωρητικότητας, τῆς παρογγορίας τῶν ἀνθρώπων πού πονοῦν, στερούμενοι τὸν παρουσία τοῦ Θεοῦ στὶ τοῦ ζωὴ τους. Ἡ στέρηση τοῦ Θεοῦ ὀδηγεῖ στὶς πολλές καὶ ἀποτρόπαιες πράξεις. Νά ζωντανέψουμε τὸν προσευχή μας, νά βιώνουμε τὸν ἀλήθεια τῆς πίστης καὶ νά εἴμαστε συγχωρητικοί ἀπέναντι στούς ἄλλους...».

Στόν Ιερό Ναό Ἀγίου Τρύφωνος Βόλου λειτούργησε τήν Κυριακή 1/8 ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος στό ἄνοιγμα τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένειμε τίν δόφειλόμενη τιμπτική διάκριση στόν ἐπί σαράντα τρία χρόνια Λαμπαδάριο τοῦ Ναοῦ κ. Φώτιο Ξηρομερίτη, ὁ ὅποιος πλέον ἀποσύρεται ἀπό τήν ἐνεργό ὑπηρεσία. Ὁ Σεβασμιώτατος ἔξῆρε τό ἥθος, τήν καλοσύνη καὶ τήν εὐγένεια τοῦ τιμπθέντος. Ἐπεσήμανε πή μοναδικότητα τοῦ γυναικείου χοροῦ τόν ὅποιο συνέστησε, διδάσκοντας πή θεωρία καὶ τήν πράξη τῆς Ψαλτικῆς τέχνης στίς γυναικεῖς πού τόν πλαισίων καὶ τόν εὐχαρίστησε, διότι «ὑπῆρχε ὑπόδειγμα ἥθους γιά τούς μαθητές του, ἵνα ἥθος πού μεταφέρει διαχρονικά ή Βυζαντινή μας Μουσική. Είναι αὐτή πού διασώει τήν Ἑλληνική γλώσσα, τήν Παράδοση καὶ τή Θεολογία τῆς Ἑκκλησίας μας». Ὁ Σεβασμιώτατος χαρέτησε τήν ἀνανέωση στόν ιεροψαλτικό δυναμικό τοῦ Ναοῦ, ὃπου πλέον, ψάλλουν νέοι Ιεροψάλτες, ἀπόφοιτοι τῆς Σχολῆς Βυζ. Μουσικῆς τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας. Ἀπό τή μεριά του, ὁ κ. Ξηρομερίτης εὐχαρίστησε τόν Σεβασμιώτατο καὶ ἔκ μέρους τοῦ Γυναικείου χοροῦ, πού μέ τήν εὐλογία του συνεστήθη, ἐνῶ δέν παρέλειψε νά ἀναφερθεῖ στήν ἄψογη καὶ πολυχρόνια συνεργασία του μέ τόν ἀείμνηστο ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ π. Βάιο Τακούμη.

Σέ κλίμα κατάνυξης πραγματοποιήθηκε ἡ πανήγυρις τῆς Μεταμορφώσεως στόν ἑορτάζοντα Ναό τοῦ Βόλου, παρουσίᾳ ἰκανοῦ ἀριθμοῦ προσκυνητῶν, τηρουμένων τῶν μετρων γιά τήν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας. Μάλιστα, πή φετινή πανήγυρη λάμπρυναν μέ τήν παρουσία τους τά ιερά Λείφανα τοῦ Ἀγίου Λουκᾶ τοῦ Ἰαπροῦ, Ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως καὶ Κριμαίας. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἐσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ.

Μητροπολίτης Βρεσθένης κ. Θεόκλητος, ἀπουσιάζοντος στή Σάμο τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, ὁ ὅποιος ἐκπροσωπεῖ τήν Ιερά Σύνοδο στίς ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τά 200 χρόνια ἀπό τήν ἀπελευθέρωση τῆς νήσου ἀπό τόν τουρκικό συγό. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβ. κ. Θεόκλητος ἀνέλυσε τό νόημα τοῦ γεγονότος τῆς Μεταμορφώσεως, «κατά τό ὅποιο ὁ Κύριος ἀποκάλυψε στούς τρεῖς Μαθητές τή Θεόπτα Του». Στή συνέχεια, ἐπικέντρωσε τόν λόγο του στήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ Πατρός, κατά τή στιγμή τῆς Μεταμορφώσεως, «οὗτος ἐστίν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, Αὐτοῦ ἀκούετε» καὶ ἐπεσήμανε ὅτι «τά δεινά πού ἀντιμετωπίζει ὁ σύγχρονος κόσμος ὁφείλονται στήν ἀπομάκρυνσή μας ἀπό τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ. Δέν Τόν θέλουμε στή ζωή μας, Τόν μετατρέψαμε σέ φολοκλόρ καὶ ἔθιμικό γεγονός. Ἀκούμε ἀλλούς, κοσμικούς λόγους, δχι, ὅμως, τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἀκούμε τόν λόγο τῆς ἐπιστήμης, τῆς τεχνολογίας, τόν κοσμικῶν γραμμάτων καὶ μέσα στήν παραζάλη μᾶς λησμονήσαμε, δυστυχῶς, τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Αὐτός ὁ Λόγος ἐνσταλάζει στής ἀνθρώπινες καρδιές τόν ἐλπίδα, τή καρά, τήν αἰσιοδοξία, συγκωρεῖ, καρίζει τήν προοπτική τῆς αἰώνιοτητας. Οί καρποί τῆς ἀπομάκρυνσής μας ἀπό τόν Θεό είναι πικροί, ὅπως οι πανδημίες, οι φυσικές καταστροφές, πού μόνο τυχαία γεγονότα δέν είναι. “Ολα αὐτά είναι μπνύματα ἀπό τόν οὐρανό νά ἀλλάξουμε στάση ζωῆς καὶ νοοτροπία, νά μάθουμε νά ἀγαποῦμε καὶ νά συγκωροῦμε, νά ἐπιδιώκουμε τήν ἀγάπη καὶ τήν ἐνότητα, νά βιώνουμε τήν ταπείνωση καὶ τή Μυστηριακή ζωή μέσα στήν Ἑκκλησία...». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τελέστηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ἱερουργοῦντος τοῦ Ἀρχιμ. Δαμασκηνοῦ Κιαμέτη, Πρωτοσυγκέλλου, ὁ ὅποιος κήρυξε τόν Θεϊο Λόγο.

ΣΤΗ ΣΑΜΟ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Στήν ἀκριτική Σάμο βρέθηκε (5-6/8) ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, ἐκπροσωπῶν τήν Ιερά Σύνοδο, μέ τήν ἰδιότητα τοῦ Προέδρου τῆς Ε.Σ.Ε. Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, στής ἑορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τήν ἐπέτειο τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς νήσου ἀπό τόν τουρκικό συγό, ἐνῶ προεξῆρχε τήν ιερᾶς Πανηγύρεως τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος. Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἐσπερινό στόν πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως Πιθαγορείου Σάμου, παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν καὶ πλήθους προσκυνητῶν, ἀπουσιάζοντος τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου κ. Εὐσεβίου, ὁ ὅποιος νοστηλεύόταν σέ νοσοκομεῖο τῶν Ἀθηνῶν, μετά ἀπό κάταγμα τό ὅποιο είχε ὑποστεῖ τήν προπηγούμενες ἡμέρες. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος ἔξεφρασε τή λύπη του γιά τήν ἔκτακτη ἀπουσία τοῦ Σεβ. κ. Εὐσεβίου καὶ ἀναφέρθηκε στήν κοινή τους πορεία μέσα στήν Ἑκκλησία ὡς συμμοναστῶν: «Μαζί ἀνεβήκαμε στό Θαβώρ τῆς Ἑκκλησίας, γιατί αὐτός είναι ὁ προορισμός μας... τέτοιες ἔξασίες στηγμές ἔχω ζήσει μέ τόν ἀδελφό μου Εὐσέβιο, τήν κοινωνία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης ἐν Χριστῷ». Παραπήρησε, ἐπίσης, ὅτι «ὁ Χριστός δέν κράπτει τούς Μαθητές πάνω στό Θαβώρ ἀλλά τούς ἐπέστρεψε στήν τραγική κατάσταση τῆς γῆς, γιά νά τούς δείξει ὅτι πρέπει νά γίνονται ἓνα μέ τούς ἀνθρώπους. Αὐτή είναι ἡ ἀποστολή μας μέσα στήν Ἑκκλησία, πού πολλές φορές μέ τόν Εὐσέβιο ἔχουμε ὑπηρετίσει. Ἐκείνος βίωσε τήν τραγική του πρόσφατων σεισμῶν ἐδῶ στήν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, πού τόσο πολύ ἀγαπᾷ καὶ πονᾷ. Αὐτός είναι ὁ πόνος τῆς γῆς ἀλλά τήν ἰδια στηγμή ἔρχεται ἡ ἀγαλλίαση τῆς προσευχῆς καὶ ξαναγίνεται ἡ ψυχή μας παράδεισος καὶ ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ νά μή γονατίσουμε, νά μήν ύποκωρήσουμε, ἀλλά νά σταθοῦμε ὅρθιοι καὶ νά εἴμαστε μαθητές τῆς δικῆς Του ἀλήθειας, ἀγάπης καὶ θυσίας. Καὶ τότε ἡ Ἀνάσταση θά είναι γεγονός καὶ ἡ Μεταμόρφωση ἐμπειρία Παραδείσου». Ὁ Σεβ. κ. Ἰγνατίος ἀναφέρθηκε στής ἐπιπλέον διαστάσεις τῆς ἑορτῆς, ἰδιαίτερα στό νησί τῆς Σάμου: «Ἀφοροῦν στόν ἀγώνα τοῦ σαμιώτικου λαοῦ στήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, ὁ ὅποιος ἀπέδειξε ὅτι μείναμε 400 χρόνια σκλαβωμένοι χωρίς νά σκλαβωθοῦμε τελικά καὶ ούσιαστικά. Ἡ πίστη τους στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ κράπτει καὶ τήν πίστη στήν Ἀνάσταση τῆς Πατρίδος... Στήν ἐποκή μᾶς ἰδιαίτερα, νά μήν ἀφίσουμε κανένα νά μᾶς δικάσει, γιατί θά κάσουμε ὅ, τι μέ θυσίες κερδίσαμε. Κινδυνεύουμε νά κάσουμε τήν γλώσσα μας, σέ πεισμά των καιρῶν, γιατί είναι ἡ δική μας αὐθεντική γλώσσα. Είναι ὁ πλοῦτος μας, ἀσχέτως ἀν δέν τόν ἐκτιμοῦμε στής μέρες μας. Τέλος, δέν πρέπει νά διακυβεύσουμε τήν πνευματική μας ἐλευθερία. Ἐλευθερία δέν σημαίνει ἀπλῶς τήν διασφάλιση τῶν συνόρων ἐνός Κράτους. Είναι στήν ψυχή, στήν καρδιά, στήν πνεῦμα. Ἐλευθερία δέν είναι νά κάνουμε ὅ, τι θέλουμε ἀλλά νά μποροῦμε νά γίνουμε θυσία γιά τούς ἀλλούς ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης. Είναι ἡ αὐτόβουλη δέσμευση ἀπέναντι στήν ἐλευθερία τοῦ ἀλλού». Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος προεξῆρχε τήν Πανηγυρική Θεία Λειτουργίας.

ΛΑΜΠΡΟ ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Σέ κλίμα κατάνυξης άλλα και πνευματικής εύφροσύνης, έορτάστηκε τό Πάσχα τού καλοκαιριού, ή μεγίστη Θεομητορική έορτή της Κοιμήσεως της Παναγίας μας στην Τοπική μας Έκκλησία. Ἐπίκεντρο τού έορτασμοῦ ἦταν ὁ ιστορικός προσφυγικός Ναός της Εὐαγγελιστρίας Νέας Ιωνίας, ὅπου τίν παραμονή της έορτῆς τελέστηκε ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός, χοροστατούντος τού Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, συγχοροστατούντος τού Θεοφ. Ἐπισκόπου Όλβιας κ. Ἐπιφανίου. Ὁ Ἐσπερινός τελέστηκε ὑπαίθριως, παρουσία πλήθους Κληρικῶν και λαϊκῶν προσκυνητῶν, και κατά τη διάρκειά του ἐψάλπησαν τά Ἑγκώμια της Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ.

Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνατίος, ὁ ὄποιος παραπήρησε ὅτι «τίς τελευταῖς ἡμέρες, κατά τίς ὁποῖες βιώνουμε τίν ιραγωδία της φωτιᾶς, ἐκτιμόσαμε τί σημαίνει νά στερούμαστε τί ζωογόνο δύναμη τοῦ ὁδυγόνου, τίν τόσο ἀπαράτη γιά τή ζωή μας. Ταυτόχρονα, ὅμως, ή γιορτή της Παναγίας είναι τό ὁδυγόνο της ψυχῆς μας. Καί ἥρθε τίν κατάλληλη στιγμή, γιά ν' ἀναπνεύσουμε πνευματικά, ν' ἀντιληστούμε δύναμη και κουράγιο, ν' ἀντέξουμε τίν περιπέτεια τῶν τελευταίων χρόνων. Ἡ Παναγία είναι αὐτή πού μᾶς ἀνοίγει τούς δρόμους της σωτηρίας και τῆς αἰωνιότητας...». Ὁ κ. Ἰγνατίος ἐπεσήμανε ὅτι «κοί μέρες πού ζοῦμε είναι κρίσιμες. Ἡ παιδαγωγία τῆς πανδημίας συνεχίζεται. Νά ἔχουμε κατά νοῦ τίν ἀλήθεια και νά μήν παρασυρόμαστε ἀπό τά ψέματα πού, δυστυχῶς, διχάζουν και ἐνοχοποιοῦν. Νά κρατήσουμε τίν ἀλήθεια, πού και ἡ Ἐκκλησία πρεσβεύει, μέ ἀκρίβεια, συνέπεια και εὐθύνη, γιατί εἴμαστε Πατέρες αὐτοῦ τού λαοῦ και ἀναλαμβάνουμε τίς εὐθύνες πού μᾶς ἀνέθεσε ἡ Ἐκκλησία ὡς Ἐπισκόπων. Νά μετατρέψουμε σέ ἀγάπη κάθε μέσο πού διαθέτουμε, γιά νά προστατέψουμε τούς ἔαυτούς και τούς ἀδελφούς μας. Νά κρατήσουμε τίν ἀναπνοή τούτης της γιορτῆς, γνωρίζοντας ὅτι ἔχουμε μιά Μάνα μέ κουράγιο, πού είναι μαζί μας, συγχωρεῖ, ἀντέχει, γαλουχεῖ, δίνει δύναμην». Ἀνήμερα τῆς ἔορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος λειτούργησε στήν Πανηγυρίουσα Ἱερά Μονή Παναγίας Ἀνω Ξενιᾶς, πλαισιωμένος ἀπό τόν Ἡγούμενο Ἀρχιμ. Νεκτάριο και τίν ἀδελφόπτη τῆς Μονῆς. Ἡ Θεία Λειτουργία τελέστηκε ὑπαίθριως παρουσία πολλῶν προσκυνητῶν. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι «ניסי σημερινή ἔορτῆς μᾶς δίνει κουράγιο νά συνεχίσουμε ὅλοι μαζί». Ὁ κ. Ἰγνατίος παραπήρησε ὅτι «τό ἔσχατο ὄπλο γιά τίν ἀντιμετώπιση τῆς πανδημίας είναι ὁ ἐμβολιασμός... Νά μήν παρασυρόμαστε ἀπό συνωμοσιολογίες. Δέν ὑπάρχει ἀντιπαράθεση Θεολογίας και Ἐπιστήμης. Ἡ Ἐπιστήμη είναι δῶρο Θεοῦ. Ὡς Πνευματικός σας Πατέρας σᾶς καλῶ, δέν μπορῶ νά σᾶς ὑποχρεώσω, νά πράξετε τό σωστό, ὃστε ἐνωμένοι νά φέρουμε τό ἐπιθυμητό ἀποτέλεσμα, τίν ἀπελευθέρωση ἀπό τίν πανδημία. Γιά τίν ὥρα, προχωρᾶμε ταπεινά, ὑπομένοντας τή Θεία παιδαγωγία».

ΕΚΔΗΜΙΕΣ ΙΕΡΕΩΝ ΜΑΣ

Σέ ηλικία 89 ἐτῶν ἐκοιμήθη (11/8) ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Δημοσθένης Φουτζόπουλος, ἐκλεκτός και πολύ ἀγαπητός κληρικός της Τοπικῆς μας Έκκλησίας. Ὁ ἐκλιπών Ιερεύς γεννήθηκε τό 1932 στή Βαμβακοῦ Φαρσάλων-Λαρίσης και ἦταν ἀπόφοιτός του Ἀνωτέρου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστρίου Βόλου. Τό 1975 κατέστη και Πιτυχιούχος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Διάκονος χειροτονήθηκε τόν Ἰούλιο τού 1958 και Πρεσβύτερος τόν Δεκέμβριο τού ἴδιου ἔτους ἀπό τόν Μητροπολίτη Δημητριάδος κυρό Δαμασκηνό. Ὅπρεπτησε διαδοχικά σέ πολλές ἐνορίες, ὥστε στόν Ἀγιο Γεώργιο Ἀνατολῆς Ἀγιας, Ἀγιο Γεώργιο Ν. Ἀγιαχιάλου, Ἀγιο Γεώργιο Ἀγριας, στή Βυζίσα, στόν Ἀγ. Λαυρέντιο Πιπλίου, τόν Ἀγ. Κωνσταντίνο Βόλου ἐνώ ἀπό τό 1982 τοποθετήθηκε στόν Ἰ.Ν. Ἀγιο Νεκταρίου Ν. Ιωνίας, τού ὄποιου ὑπῆρξε κτίτορας. Ἀπό τό 2002, ὅποτε και συνταξιοδοτήθηκε, συνέχισε νά προσφέρει τίς ὑπηρεσίες του στή διακονία τῆς Έκκλησίας, στό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο τού Ἀγ. Νεκταρίου Βόλου. Κατά τη Θεία Λειτουργία τῆς Πανηγύρεως τού Ἀγίου Νεκταρίου, τόν Νοέμβριο τού 2012, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος, είχε τίν εὐκαιρία νά τιμήσει τόν ἐκλιπόντα, ὡς ἐπί χρόνια Προϊστάμενο και κτίτορα τού Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νεκταρίου Νέας Ιωνίας. Τοῦ ἀπένειμε τίν Ἀνώτατη Τιμητική Διάκριση τῆς Τοπικῆς Έκκλησίας, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τού π. Δημοσθένους τελέστηκε στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Νεκταρίου Νέας Ιωνίας προεξάρχοντος τού Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Στό 20/8 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Δημητριός.

Πρασσᾶς, σέ ηλικία 70 ἐτῶν, Ἐφημέριος τού Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Γεωργίου Φερῶν, ἐκλεκτό μέλος τῆς Ιερατικῆς Οἰκογένειας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Ὁ ἐκλιπών Ιερεύς γεννήθηκε τό 1951 στόν Ἀγιο Γεώργιο Φερῶν και ἦταν ἀπόφοιτος τῆς Ἐπαταξίου Ιερατικῆς Σχολῆς Λαμίας. Ἀπό τό 1971 ἔως τό 1978 διετέλεσε Ἱεροφάλτης στήν ἐνορία τῆς γενέτειράς του. Τό 1978 χειροτονήθηκε Διάκονος και τό 1980 Πρεσβύτερος ἀπό τόν τότε Μητροπολίτη Δημητριάδος και μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν και πάστος Ἐλλάδος κυρό Χριστόδουλο, ἀπό τόν ὄποιο ἐλάβε τό ὄφικο τού Οἰκονόμου τό 1993 και τού Πνευματικοῦ τό 1997.

Ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίο ξέλαβε τό ὄφικο τού Πρωτοπρεσβύτερου. Ὁ Μακαριστός π. Δημήτριος διακρίθηκε γιά τό ἔργο του στήν ποιμαντική τῶν νέων και τῶν ἐνηλίκων τῆς ἐνορίας του, ἐνώ, διακρινόμενος γιά τό χάρισμα τῆς καλλιφωνίας και τή βαθιά γνώση και ἀγάπη πρός τή Βυζαντινή Μουσική και τήν Ψαλτική Παράδοση, διετέλεσε ἐπίλεκτο μέλος τῆς Χορωδίας τῶν Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς μας Έκκλησίας και τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν «Οσιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης». Ὁ π. Δημήτριος ἦταν ἔγγαμος Κληρικός και πατέρας τριῶν τέκνων. Ἡ Ἐξόδιος Ἀκολουθία τού π. Δημητρίου Πρασσᾶ τελέστηκε στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Γεωργίου Φερῶν προεξάρχοντος τού Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Ἐτος 390 • Ἀρ. Φύλλου 483-485 • Ιούλιος-Σεπτέμβριος 2021

Εκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ἰγνατίος
Διευθυντής: Ἀρχιμανδρίτης Επιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογίκη
ἐπιμέλεια: Χρίστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος
κυκλοφορίας: Ἀρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Ἀντωνάκη
Εκτύπωση &
Βιβλιοδεσσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ἴδιοκτησία: Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΜΑΚΡΙΝΙΤΣΑ

Στόν έπιβλητικό προαύλειο χώρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου στή Μακρινίτσα, μέ απόλυτη ἐπιτυχία, πραγματοποιήθηκε (31/8) ἡ μεγαλειώδης Μουσική Παράσταση «Ἄπο τὸ Βυζάντιο στὸ σήμερα», πήν όποια διοργάνωσε τὸ Βυζαντινό Μουσεῖο Μακρινίτσας, μέ αφορμή τῆς συμπλήρωσης τριῶν ἑταῖρων λειτουργίας του. Ἡ πολυφυμισμένη ὄρχηστρα «Ἐστούδιαντίνα Νέας Ἰωνίας», ὑπό τῆς διεύθυνσης τοῦ ἔξαιρετου μουσικοσυνθέτη κ. Ἀνδρέα Κατσιγάννη, παρουσίασε ἓνα μουσικό ταξίδιο στὴν ιστορία τῆς Ἑλληνικῆς Μουσικῆς. Δύο ταλαντούχοι ἔρμηνευτές, ὁ κ. Δημήτρης Μπάστης καὶ ἡ κ. Ἀσπασία Στραπηγοῦ, ἔρμηνευσαν ὑμνους καὶ τραγούδια, μέ αφετηρία τῶν περίοδο τοῦ Βυζαντίου μέχρι καὶ σήμερα. Ἐξαιρετική ὑπῆρξε καὶ ἡ συμμετοχή τῆς Χορωδίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, μέ χοράρχη τὸν κ. Νικόλαο Χιώτογλου. Στόν καταληκτήριο χαιρετισμό του ὁ Πρωτούγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ Διευθυντής τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Μακρινίτσας π. Δαμασκηνός Κιαμέπτης εὐχαρίστησε μέ θερμά λόγια ὅλους τοὺς συντελεστές τῆς μουσικῆς παράστασης, ὅσους κοπίασαν γιὰ τὴν ἀριστη διοργάνωσή της καὶ τοὺς ἐκαποντάδες Βολιῶτες πού ἀνηφόρησαν μέχρι τὴν γραφική Μακρινίτσα γιά νά ἀπολάύσουν μιὰ μαγευτική μουσική βραδιά. Τόνισε ὅτι αὐτὴ ἡ μουσική ἐκδήλωση ἀποτελεῖ πιά θεσμό γιά τὸ Βυζαντινό Μουσεῖο καὶ θά ἐνταχθεῖ στὸ εὐρύτερο πρόγραμμα πολιτιστικῶν δράσεων πού θά ἀναλάβει. Ἡ μοναδική αὐτὴ μουσική ἐκδήλωση ὁλοκληρώθηκε μέ τὴν ἐπίδοση στοὺς συντελεστές τῆς μουσικῆς παράστασης ἀναμνηστικῶν ἐκ μέρους τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας καὶ τὸ ζεστό κειροκρότημα ὃλων ὅσοι πήν παρακολούθησαν.

ΤΙΜΗΘΗΚΕ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΥ

Τή μνήμην τοῦ Ἅγιου Νεομάρτυρος Ἀποστόλου τοῦ Νέου τίμησε καὶ φέτος ἡ Τοπικὴ μας Ἐκκλησία μέ ἐπίκεντρο τὴν γενετεῖρά του, τὸν Ἅγιο Λαυρέντιο Πυλίου. Ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἐσπερινός τελέστηκε στὸ ἀμφιθεατρικό προαύλιο τοῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τὸν ὅποιο πλαισίωσαν πολλοὶ Κληρικοί μας καὶ ἰκανός ἀριθμός προσκυνητῶν, τηρουμένων τῶν μέτρων γιὰ τὴν προστασία τῆς δημόσιας ὑγείας. Στό κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι ἡ

Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, αὐτὴ πήν ἐπετειακή χρονιά, προβάλλει ἴδιαιτέρως τὰ πρόσωπα τῶν Ἅγιων Νεομαρτύρων, «οἱ ὅποιοι μᾶς ὑπενθυμίζουν ὅτι, γιὰ νά φθάσουμε στὸ '21, προηγήθηκε τὸ ἄλλο μεγάλο θαῦμα: ἡ διατήρηση τῆς πίστης καὶ τῆς λαχτάρας γιὰ ἐλεύθερην πατρίδα». Ἐκτοτε διανύσσει μιά πορεία διακοσίων χρόνων ἐλεύθερου βίου μέ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα ἀλλά καὶ τὰ μεγάλα ἐλαττώματά μας. Οἱ Ἑλληνες, ἐνῶ μεγαλουργοῦμε, ὅταν εἴμαστε ἐνωμένοι, ἐνῶ διαθέτουμε πή μόνη ἀσφαλή ἐνοποιό δύναμην πού εἴναι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας, ὅπου διασώζεται ἡ ἀληθινὴ Λατρεία τοῦ Θεοῦ, ἡ γνήσια Ἑλληνικὴ γλώσσα καὶ ἡ Παράδοση μας, συνχνά τά ξεχνοῦμε καὶ ὁδογύμαστε σὲ δικασμό, πού ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπώλεια τῶν Ἐθνικῶν μας Δικαίων καὶ τὸν θρῆνο πάνω στὰ ἐρείπια. Γ' αὐτό, ἡ ἐπέτειος τῶν διακοσίων χρόνων καὶ ἡ ἔορτὶ τοῦ Νεομάρτυρος Ἀποστόλου τοῦ Νέου, γίνονται ἀφορμή νά ἀνακτήσουμε πήν αὐτούσιενδοσία μας καὶ νά ἀναφωτθοῦμε πῶς θέλουμε νά πορευοῦμε στὸ μέλλον. Αὐτὸ εἴναι τὸ ἐρώτημα τῆς ἐπετείου. Τήν ἀπάντηση δίδει ὁ Νεομάρτυρας Ἀπόστολος ὁ Νέος, γιατί καὶ σήμερα ὑπάρχει ἡ τυραννία ἐνός σύγχρονου πολιτισμοῦ, πού ἐπιδιώκει πήν ἔξομοίωσην τῶν ἀνθρώπων, τήν ἀπώλεια τῶν Παραδόσεων, τήν ἐξάλειψη τῆς πίστης καὶ τῆς πνευματικῆς μας παρακαταθήκης. Ἡ ἀπάντηση εἴναι ὅτι δέν θά ἐγκαταλείψουμε τὸν γλυκύτατό μας Ἰησοῦ, δέν θά σταματήσουμε νά προσκυνοῦμε τήν Παναγία μας καὶ νά τιμοῦμε τοὺς Ἅγιους μας. Καλούμαστε νά ἀναφωτθοῦμε τή πατρίδα θά παραδώσουμε στὰ παιδιά μας. Νά εἴναι μιά Ἑλλάδα μέ Ὁρθοδοξία, μέ πνεῦμα οἰκουμενικό, πού θά δίδει τά φῶτα τῆς στή δύσμοιρη Εὐρώπη, μιά Ἑλλάδα στήν όποια στρέφονται τά βλέμματα πολλῶν, γιά νά ἀντιληφθοῦν ἀπό τὸν μεγάλο πολιτισμό της, πού ἔκεινος ἀπό τήν Ἀρχαιότατα, πέρασε μέσα ἀπό τὸ Βυζάντιο καὶ καλούμαστε νά κρατήσουμε ἀκμαῖο μέ τήν Ὁρθόδοξην πίστη μας. Ὅσο θά τιμοῦμε τοὺς Ἅγιους μας, ἡ ἐλπίδα θά παραμένει ζωντανή!»

ΝΕΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ ΣΤΗΝ ΙΕΡΗ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΑΓΙΑΣ

Ἐνα νέο μέλος προστέθηκε στήν Ἀδελφόπτη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἅγιου Παντελεήμονος Ἅγιας. Πρόκειται γιά τὸν Μοναχὸν Πρόδρομο, κατά κόσμον Ἀγγελὸν Τσαλαμίχα, ὁ Ρασοφορία τοῦ ὅποιου τελέστηκε τό Σάββατο 11/ 9 σέ κλειστὸ οἰκογενειακό κύκλῳ ἀπό τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο παρουσίᾳ τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ολβίας κ. Ἐπιφανίου, Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ ἐκπροσώπων Ἱερῶν Μονῶν. Ὁ νέος Μοναχός, εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν, κατάγεται ἀπό τήν Ἅγια, εἶναι Πιτυχιοῦχος τοῦ Τμήματος Ἰστορίας-Ἀρχαιολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας καὶ ἀπόφοιτος τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, ἀπό τήν ὅποια, πρό ἐτῶν, ἔλαφε Δίπλωμα μουσικοδιδασκάλου. Στήν ὄμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος παραπόρησε ὅτι «ζοῦμε σέ μιά στείρα ἐποχή, ὅπου παρατρεῖται ἔλλειψη μα πνευματικότατας, τῆς ἀνθρωπίας, τῆς σημασίας τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στή ζωή τῶν ἀνθρώπων. Παρά ταῦτα, σέ μιά τέτοια ἐποχή ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἀξιώνει νά ζοῦμε θαύματα, ὅπως ἀυτό, γεγονός πού στά μάτια τῶν κοσμικῶν ἀνθρώπων εἶναι ἀδιανότο, πέρα ἀπό τή λογική. Πρόκειται, ὅμως, γιά μιά ἀλήθεια, ἐν ἐλευθερίᾳ, καθὼς ἡ ἀφιέρωση στόν Θεό εἶναι τό μέγιστο γεγονός ἐλευθερίας στή ζωή ἐνός ἀνθρώπου». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἔξεφρασε τόν θαυμασμό καὶ τίς εὐχαριστίες του στήν οἰκογένεια τοῦ π. Προδρόμου, «διότι, μόνο μέσα ἀπό συγκροτημένες οἰκογένειες προκύπτουν θαυμαστά γεγονότα, ἐνῶ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἐκκέεται πλουσιοπάροχα». Ἀπευθυνόμενος στόν νέο Μοναχό, ἐπεσήμανε ὅτι ὁ Κύριος «καλεῖ καὶ ἐμάς νά βαδίσουμε στόν δικό Του δρόμο τῆς θυσίας, τῆς ταπείνωσης, τῆς ἀληθινῆς ὑπακοῆς. Ὁμως, μόνον ὁ δρόμος τοῦ Γολγοθᾶ ὁδηγεῖ στήν Ἀναστάση». Ἀναφέρθηκε στήν ἐρήμωση στήν όποια εἶχε περιέλθει ἡ Μονή πρίν τήν ἐλεύθερη τῶν δύο πρώτων Πατέρων, Αἰμιλιανοῦ καὶ Νικοδίμου: «Κι ὅμως, μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ, δημιουργήθηκε μιά Ἀδελφόπτη πού ἀναπύσσεται μέ πνευματικότατα καὶ ἥθος, πού κρατᾶ τήν ἀκοίμητη κανδήλα τῆς προσευχῆς γιά ὅλους». Ἐξῆρε τό ἥθος καὶ τά καρίσματα τοῦ π. Προδρόμου, πού ἀναδείχθηκαν κατά τή διάρκεια τῶν σπουδῶν του στόν Βόλο, ὡσπου μέσα στήν Ἀδελφόπτη βρήκε αὐτό πού ποθοῦσε ἡ ψυχή του. Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἔξεφρασε τή μεγάλη του καρά γιά τήν ἀνθίση τῶν Μοναστηρῶν μας «μέ τήν ἀνασυγκρότηση τῶν παλαιῶν ἀδελφοπτών καὶ τή δημιουργία νέων, πού συνιστοῦν, πλέον, ἔνα ζωντανό πνευματικό τεῖχος, πού περιβάλλει καὶ ἀσφαλίζει τήν Τοπική μας Ἐκκλησία».

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Σέ κλιμα βαθιάς συγκίνησης τελέστηκε (11/9) στόν Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Βόλου Θεία Λειτουργία και ιερό Μνημόσυνο για τά θύματα τῆς πανδημίας, ιερουργούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Στή Θεία Λειτουργία παρέστη πλήθος οἰκογενειῶν τῶν θυμάτων τοῦ κορωνοϊοῦ. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Πρωτούγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Κιαμέτης. Πρό τοῦ Μνημοσύνου ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας παραπήρος ὅτι «εἶναι δύσκολο ν' ἀπαντήσει κανείς τό γιατί», ἀλλά Ἐκείνος γνωρίζει, ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἐνιωσα τὸν ἀνάγκη σήμερα, ὡς Πατέρας, νά συμπροσευχθῶ μαζί σας γιά τὰ πρόσωπα πού κάσαμε, γιατί πιστεύουμε στὸν Ἀνάσταση, γιατί συλλειτουργοῦμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ ζῶντες καὶ οἱ

κεκοιμημένοι ἀδελφοί μας. Αὐτή εἶναι νά πίστη μας ἀλλά καὶ νά ἐλάχιστη παρηγορία πού μποροῦμε νά δώσουμε σέ ὅλους σας, γιατί εἴμαστε μία πνευματική οἰκογένεια, μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Συμπονῶ μαζί σας. Ἡ εὐκήθιοῦμε νά λιγοστέψουν στὸ ἐλάχιστο τὰ θύματα τῆς πανδημίας. Νά συγχωρήσει ὁ Θεός τὰ σφάλματα ὅλων μας καὶ νά μᾶς κρατήσει ἐνώμενους στὸν ὑπέρασπιστη τῷ ζωῆς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Θεός μᾶς παιδαγωγεῖ, μᾶς δείχνει ἔναν τρόπο ταπείνωσης, μετρᾶ πίστη καὶ τὴν ἐνόπτη μας, τὸ ἐκκλησιαστικό μας φρόνημα, τὴν ὑπακοή μας στὸν Ἐκκλησία. Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε ὅλους γιά τὴν ἀνταπόκριση στὸν πρόσκληση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καὶ ζήτησε νά κρατήσουμε τὴν μνήμη τῶν κεκοιμημένων ἀδελφῶν μας ζωντανή, «μέχρι τῆς στιγμῆς πού θά ξαναφρεθοῦμε καὶ πάλι ὅλοι μαζί στὸν αἰώνιόπτα. Ὁ Θεός νά ἀναπαύει τίς ψυχές τους καὶ νά παρηγορεῖ ὅλους».

ΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΓΑΛΗΝΗΣ

Ἡ ἐπίσημη ἔναρξη λειτουργίας τῶν ἐνοριακῶν συσσιτίων τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας πραγματοποιήθηκε (10/9) μέ τὸν Μέγα Πανηγυρικό Ἐσπερινό, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ὀσίου Εὐφροσύνου τοῦ Μαγείρου, πού τελέστηκε στόν Ιερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, κοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Στόν Ἐσπερινό συμμετεῖχαν οἱ Ἱερεῖς-ὑπεύθυνοι τῶν ἐνοριακῶν Σπιτιῶν Γαλήνης καὶ πλῆθος γυναικῶν, πού προσφέρουν ἐθελοντική ὑπηρεσία σ' αὐτά. Στὸν ὄμιλο τοῦ Ὁ Σεβασμιώτατος, ἀπευθυνόμενος στὶς ἐθελόντριες, τόνισε ὅτι «ἐσεῖς εἰστε ἐκεῖνες στὶς ὄποιες βασιζόμαστε, γιά νά καρίσουμε στοὺς ἀνθρώπους ἐλπίδα, νά μή στερηθοῦν ποτέ πίν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στὴ ζωή τους. Εἰστε μιμητές Χριστοῦ, τὸ ὑπόδειγμα στὴ σύγχρονο κοινωνία. Μαζί θά συνεχίσουμε τὸ ἔργο τῆς προσφορᾶς στοὺς συνανθρώπους μας, ἵνα ἔργο βάσει τοῦ ὄποιου θά κριθοῦμε στὴ Βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

Θά εἶναι τό μέτρο ἄνθρακας ἄξιοι τῆς κληρονομίας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τὸ ἔργο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς προσφορᾶς, πού ἀποτελεῖ πίν ἔμπρακτη παρουσία τῆς Ἐκκλησίας στὴ ζωή τῶν ἀνθρώπων». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἔξεφρασε τὸν εὐγνωμοσύνην του στὶς ἐθελόντριες γιά τὴ σπουδαία προσφορά τους, ἔξαίροντας τὸ γεγονός ὅτι, θέλει τὸλμη σὲ καιρούς πανδημίας νά προσφέρει τόν έαυτό του στὴ διακονία τῶν ἀδελφῶν. Στό τέλος τοῦ Ἐσπερινοῦ ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τόν Ἀγιασμό τῆς ἔναρξης λειτουργίας τῶν ἐνοριακῶν συσσιτίων, καλώντας ὅλους, τούς Ἱερεῖς καὶ τά ἐνοριακά στελέχη, νά λάβουν ὅλα τά ἐνδεδειγμένα μέτρα προστασίας γιά πίν ἀπρόσκοπη συνέξιστη σύνολου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου.

ΤΟ ΕΝ ΧΩΝΑΣ ΘΥΜΑ ΣΤΗΝ ΜΟΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ ΠΗΛΙΟΥ

Τό ἐν Χώναις Θάμα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ πανηγύρισε καὶ φέτος, τό διήμερο 5-6/9, ὁ Ἱερά Μονή Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ἀγίου Γεωργίου Νηλείας, χωρὶς τὴ παρουσία προσκυνητῶν, στὸ πλαίσιο τῶν μέτρων πού λαμβάνει ἡ Μονή γιά τὴν προστασία τῆς δημόσιας ύγειας. Στόν Μέγα Πανηγυρικό Ἐσπερινό χοροστάπησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ.

Ἐγνάτιος, ὁ ὥποιος στὸ κήρυγμά του ἐπεστήμανε τὴν σπουδαιότητα τῆς τιμῆς τῶν Ἀγγέλων στὰ Μοναστήρια μας, «ὅπου βιώνεται ἀγγελική ζωή, προσευχῆς, ἐνόπιος, ὑπακοῆς, θυσίας καὶ διακονικῆς προσφορᾶς. Μέ τὸν τρόπο αὐτὸν διακονεῖ καὶ ἡ

Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς, ὡλα αὐτά τά χρόνια, ὑμνολογώντας ἀκατάπαυστα τὸν Θεό καὶ προσφέροντας παρηγορά στὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων». Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαρίστησε τὸ

Γερόντισσα Νικοδῆμη, «γιατί δύο σκεδόν χρόνια τῷρα, ως στοργική μπτέρα, φρόντισε τὴν ποιμήνη της καὶ διέσωσε τό Κοινόβιο ἀπό πίν ἐμπειρία τῆς πανδημίας, ὅπως τὴν βίωσαν πολλά ἄλλα Μοναστήρια. Κι αὐτό συνέβη χωρὶς νά διακοπεῖ, οὔτε στιγμή,

ἡ λατρευτική ζωή τῆς Μονῆς. Τίν ίδια στιγμή, ὁ Ἀδελφότητα βίωσε μέ αὐθεντικότητα τὴ μοναστική ζωή, λαμβάνοντας ὡλα τά μέτρα, μέ τὸν εὐλογία τοῦ Ἐπισκόπου, γιατί ἔτσι βιώνεται μέσα στὸν Ἐκκλησία ὡν πάκον καὶ ἡ Χάρις. Τό ίδιο ἐπράξει καὶ ὁ Ἀρχαγγέλος Μιχαὴλ, ὅταν μέ τὸ «στῶμεν καλῶς» σταμάτησε τὴν ἐκτροπή τῶν Ἀγγέλων, τὴν ὥποια ἐπέλεξε μερίδα ἔξ αὐτῶν, κάνοντας κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας τους. Ἡ ήγετική παρουσία τοῦ Μιχαὴλ σταμάτησε τὴν πτώση. Αὐτό συμβαίνει καὶ στὸν Ἐκκλησία.

Ὑπάρχουν ἐκεῖνοι πού ἔχουν τὴν εὐθύνη καὶ τὸν πρῶτο λόγο καὶ ἔτσι διασώζεται ἡ αὐθεντική ἐνόπτητα στὸ πλαίσιο μᾶς ὑπακοῆς πού πηγάζει ἀπό πίν ἐλεύθερην ἐπίλογη τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ». Ἄνημερα τῆς ἔορτῆς τελέστηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου. Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος Μῆλιτος, προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας Νέας Ἰωνίας.

ΕΓΚΑΙΝΙΑΣΤΗΚΕ Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΣΤΟ ΔΙΜΗΝΗ

Τά Ἐγκαίνια τοῦ νεόδμητον Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Λουκᾶ, Ἀρχιεπισκόπου Συμφρουπόλεως καὶ Κριμαίας τοῦ Ἱατροῦ, τέλεσε (5/9) στὸ Διμήνιο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος. Στόν τελετὴ τῶν Ἐγκαίνιων καὶ στὴ Θεία Λειτουργία παρέστη πλήθος προσκυνητῶν, τηρουμένων τῶν μέτρων γιά τὴν προστασία τῆς δημόσιας ύγειας. Κατά τὴν διάρκεια τῶν Ἐγκαίνιων, ὁ Πρω. Νικόλαος Νασιώκας

ἔξηγησε στόν λαό ὡλα τὰ σάδια τῆς τε-

λετῆς, ἐπισημαίνοντας τὴ σπουδαιότητα ἐνός νέου Ναοῦ στὴ ζωή τῶν Χριστιανῶν.

Στὸν ὄμιλο τοῦ Ὁ Σεβασμιώτατος παραπήρησε ὅτι «γεγονότα σάν κι αὐτό εἶναι ὅντως εὐλογία Θεοῦ. Τά Ἐγκαίνια ἐνός Ναοῦ σηματοδοτοῦν τὸν Ἐπισκοπική διακονία». Ὁ κ. Ἰγνάτιος ἀναφέρθηκε στόν

Ἄγιο Λουκᾶ τὸν Ἱατρό καὶ τόνισε ὅτι «στὸ πρόσωπο του ἀποδεικνύεται ὅτι δέν ὑπάρχει καμία ἀντιπαράθεση μεταξύ Ἐπιστήμης καὶ Πίστης. Ο ἕδιος ἀποδεικνύει

ὅτι κάλλιστα μποροῦν συνδυαστοῦν. Ο Ἀγίος Λουκᾶς προσέφερε τὰ μέγιστα στὸν ιατρική ἐπιστήμην, ὃς κειρουργός, ἐπικαλούμενος πάντα τὴ βοήθεια καὶ τὸν φωτισμό τοῦ Θεοῦ. Στόν ἐποκή μας ὑπάρχει μιά σύγχυση γιά τὴ σκέση τῶν δύο αὐτῶν μεγεθῶν. Ο Ἀγίος μᾶς διδάσκει ὅτι εἴμαστε πιστοί, ἀλλά ἔχουμε καὶ τὴν ἐπιστήμην. Βιώνουμε τὰ θαύματα στὴ ζωή μας ἀλλά ταυτόχρονα ἐμπιστευόμαστε τούς ἐπιστήμονες. Γι' αὐτό εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς κάποιοι στὶς μέρες μας κατόρθωσαν νά ἀκούσουμε τὴ φωνή του Ἀγίου θά μᾶς ἐλεγει καὶ τὸν Θεό

νά ἐμπιστευόμαστε καὶ τούς ἐπιστήμονες νά ἀκούμε... Η Ἐπιστήμην καὶ ἡ πίστη μας εἶναι δύο στοιχεῖα τῆς ζωῆς μας, πού εἶναι δῶρα Θεοῦ καὶ μᾶς συγκροτοῦν ώς προσωπικότητες. Μακάριοι οἱ ἐπιστήμονες πού εἶναι πιστοί καὶ μακάριοι οἱ πιστοί πού εἶναι ἐπιστήμονες. Τούς ἔχουμε μεγάλη ἀνάγκη στὴ ζωή μας».

ΑΓΙΑΣΜΟΣ ΣΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ο Αγιασμός έναρξης της νέας σχολικής χρονιάς τελέστηκε (8/9) στο Παράρτημα της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής στόν Αλμυρό. Τόν Αγιασμό τέλεσε ό Διευθυντής της Σχολής Αρχιμ. Επιφάνιος Οίκονόμου, παρουσία τού Αρχιερατικού Επιτρόπου Αλμυρού Πρωτ. Γεωργίου Μπέκα, τών Καθηγητών της Σχολής, Πρωτ. Εύσταθίου Βαρβαρέλη, Προϊσταμένου του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Αλμυρού, και Δημητρίου Μανώλη, Λαμπαδαρίου του Ιερού Ναού Αγίας Βαρβάρας Νέας Ιωνίας και μερίδας τών μαθητῶν. Στην θυμία του ο π. Επιφάνιος μετέφερε πρός όλους τίς θερμές πατρικές εύχες του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνατίου και άναφέρθηκε στην ιστορία του Παραρτήματος και στην προσφορά του στη συνέχιση της Ιεροψαλτικής Παράδοσης στην έπαρχια Αλμυρού. Κάλεσε τούς σπουδαστές νά είναι έπιμελείς, νά μελετούν συστηματικά, γιά νά γίνουν μέτοχοι της Ιερᾶς Τέκνης του Δαμασκηνού, ένω έχηρε το ποικίλο όφελος πού έχει ή σπουδή της Ψαλτικής, τόσο γιά την έκμαθηση της Βυζαντινής Μουσικής καθ' έαυτήν, δσο και γιά τη βιωματική προσέγγιση της Λειτουργικής ζωής της Εκκλησίας μας, της όποιας καθοριστικού παράγοντες είναι οι Ιεροψάλτες. Στις 11/9 ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ιγνατίος τέλεσε τόν Αγιασμό στό Παράρτημα της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής στην Αγιά. Παρέστησαν ό Αρχιερατικό Επίτροπος Αγιας Πρωτ. Αθανάσιος Μακρής, ό Καθηγητής της Σχολής κ. Γεώργιος Λεμονόπουλος, Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Ελασσόνος και μερίδα τών μαθητῶν της Σχολής. Στην προσφάντηση του ό Διευθυντής της Σχολής Αρχιμ. Επιφάνιος Οίκονόμου εύχαριστης τόν Σεβασμιώτατο γιά την εύλογη παρουσία του και την πατρική του μέριμνα γιά την πρόοδο και προκοπή της Σχολής.

Στην ημέρα της έναρξης της νέας σχολικής χρονιάς, ο Αγιασμός έγινε στο Παράρτημα της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής στόν Αλμυρό. Τόν Αγιασμό τέλεσε ό Διευθυντής της Σχολής Αρχιμ. Επιφάνιος Οίκονόμου, παρουσία τού Αρχιερατικού Επιτρόπου Αλμυρού Πρωτ. Γεωργίου Μπέκα, της Λαμπαδαρίου του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Αλμυρού, και Δημητρίου Μανώλη, Λαμπαδαρίου του Ιερού Ναού Αγίας Βαρβάρας Νέας Ιωνίας και μερίδας τών μαθητῶν. Στην θυμία του ο π. Επιφάνιος μετέφερε πρός όλους τίς θερμές πατρικές εύχες του Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνατίου και άναφέρθηκε στην ιστορία του Παραρτήματος και στην προσφορά του στη συνέχιση της Ιεροψαλτικής Παράδοσης στην έπαρχια Αλμυρού. Κάλεσε τούς σπουδαστές νά είναι έπιμελείς, νά μελετούν συστηματικά, γιά νά γίνουν μέτοχοι της Ιερᾶς Τέκνης του Δαμασκηνού, ένω έχηρε το ποικίλο όφελος πού έχει ή σπουδή της Ψαλτικής, τόσο γιά την έκμαθηση της Βυζαντινής Μουσικής καθ' έαυτήν, δσο και γιά τη βιωματική προσέγγιση της Λειτουργικής ζωής της Εκκλησίας μας, της όποιας καθοριστικού παράγοντες είναι οι Ιεροψάλτες. Στις 11/9 ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ιγνατίος τέλεσε τόν Αγιασμό στό Παράρτημα της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής στην Αγιά. Παρέστησαν ό Αρχιερατικό Επίτροπος Αγιας Πρωτ. Αθανάσιος Μακρής, ό Καθηγητής της Σχολής κ. Γεώργιος Λεμονόπουλος, Πρωτοψάλτης του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου Ελασσόνος και μερίδα τών μαθητῶν της Σχολής. Στην προσφάντηση του ό Διευθυντής της Σχολής Αρχιμ. Επιφάνιος Οίκονόμου εύχαριστης τόν Σεβασμιώτατο γιά την εύλογη παρουσία του και την πατρική του μέριμνα γιά την πρόοδο και προκοπή της Σχολής.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ

Τήν εἰς Πρεσβύτερον Χειροτονία του Διακόνου π. Νικολάου Φουτζόπουλου τέλεσε (12/9) στόν Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνατίος. Ο νέος Πρεσβύτερος, 49 έτῶν, είναι Καθηγητής Φυσικῆς Αγωγῆς, ξύγαμος και πατέρας δύο τέκνων, και δευτεροεπίς σπουδαστής της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Τοπικής μας Εκκλησίας. Στη Θεία Λειτουργία παρέστησαν ό Βουλευτής Μαγνησίας Κωνσταντίνος Μαραβέγιας και πλήθος κόσμου, προσυμένων τών μέτρων γιά την προστασία της δημόσιας υγείας. Η εἰς Διάκονον Χειροτονία του π. Νικολάου τέλεστηκε κατά την έορτή του Γενεσίου της Θεοτόκου στόν Ιερό Ναό Αγίου Στεφάνου Αλυκῶν (8/9). Στην θυμία του ό Σεβασμιώτατος παραπήρησε ότι «γεγονότα σάν και αύτό άποδεικνύουν την πρόνοια του Θεού μέσα στην πνευματικόστείρα έποχή μας... Κατανοεῖ, λοιπόν, κανείς ότι ζει Κύριος ο Θεός και παρά την έκκοσμικευμένη έποχή μας ένεργει θαυματουργικά». Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας έπεστήμανε στόν νέο Πρεσβύτερο «ὅτι τό Αγιό Πνεύμα είναι Αύτό που δίδει δύναμη και στούς πλέον άδύναμους, γιά νά μπορέσουμε νά φανούμε άντάξιοι στήν κλήση του Χριστού, του Οποίου την Ιερωσύνη υπηρετοῦμε. Είναι Αύτό που μᾶς καθιστά ίκανούς νά τελούμε τό Μυστήριο της Εὐχαριστίας, που γίνεται γιά τόν λαό μας και γιά νά ένώσουμε τόν λαό μέ τόν Χριστό. Έτοι γινόμαστε όλοι ένα μεταξύ μας. Γ' αύτό ύπηρετούμε τό έργο της ένόπτης. Δέν είμαστε δικαστές τών άνθρωπων άλλα διακονούμε τό Μυστήριο της σωτηρίας τους... Εισέρχεσαι σέ μια οίκογενεια, πού δέν είμαστε άναμάρτητοι άλλα άγωνιστές, προκειμένου νά φέρουμε εἰς πέρας τό έργο που μᾶς άνέθεσε ό Χριστός. Ολοι στήν έποχή μας περιμένουν νά δούν τά στίγματα του Χριστού στά δικά μας χέρια, τά δούν τί σημαίνει έκκλησιαστικό φρόνημα, πού διακυβεύται δυστυχώς στής μέρες μας. Θά νιώσεις πολλές φορές μεγάλες πνευματικές χαρές άλλα πρόσεξε τότε τόν κίνδυνο της πνευματικής αύτάρκειας, της αύτονόμησης. Μή ξεχάσεις ποτέ ότι άνηκεις στόν Χριστό και ότι μέ τόν Επίσκοπο και τούς συμπρεσβυτέρους σου διακονεῖς την Εκκλησία. Τό έκκλησιαστικό φρόνημα έπιβάλλει κανείς νά μή θεωρεῖ τόν έαυτό του ίκανότερο άπό τούς άλλους, άντιθέτως, έκεινος πού έχει χαρίσματα και τάλαντα νά γίνεται ό ταπεινότερος όλων, εί δυνατόν νά κάνεται. Τότε άγιάζονται τό έργο μας και οι ψυχές και γινόμαστε όντως πνευματικού και διακονούμε αύθεντικά τό έργο του Θεού».

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΕ Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΙΜΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΣΥΚΗΣ

Στήν πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Συκῆς λειτούργησε (29/8) ό Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνατίος, έπι τη έορτή της Αποτομῆς της Τιμίας Κεφαλῆς τού Βαπτιστού Ιωάννου. Στήν Θεία Λειτουργία συμμετείχαν πολλοί προσκυνητές, προσυμένων τών μέτρων γιά την προστασία της δημόσιας υγείας. Στό κήρυγμά του ό Σεβασμιώτατος χαρακτήρισε τόν Πρόδρομο Ιωάννη, «ύπόδειγμα άφιερώσεως και ύπακοης, γι αύτό και δέχθηκε άπό τόν Χριστό τόν μεγαλύτερο έπαινο πού άκουστηκε ποτέ γιά κάποιον άνθρωπο». Ο κ. Ιγνατίος παραπήρησε ότι «Ό Πρόδρομος είναι παράδειγμα ταπεινού πνευματικού υπηρέτη, πού παραμένει πιστός στήν άποστολή του, δέν αύτονομείται και δέν παίρνει δύναμη από τούς άνθρωπους πού τόν έμπιστεύονται, γιά νά μετατραπεῖ σε είδωλο». Στή συνέχεια, ο κ. Ιγνατίος παραπήρησε ότι «πολλές φορές στόν πνευματικό και έκκλησιαστικό μας βίο έλλοχεύει ό κίνδυνος, ζταν ό Ποιμένας άποκτήσει αίσθηση αύτάρκειας, βλέποντας τούς πάντες νά έχαρτονται απ' αύτόν, γεγονός πού τού προσδίδει κύρος και δύναμη, μέ αποτέλεσμα νά νομίζει ότι είναι αύτεξούσιος και αύτόνομος».

Δέν ύπάρχει μεγαλύτερη άμαρτία απ' αύτην. Είναι αύτη πού έκδιωξε τόν άνθρωπο από τόν Παράδεισο. Ή παγίδα της πνευματικής αύτάρκειας ύπάρχει πάντοτε, μέ αποτέλεσμα, οι κατά τά άλλα πνευματικοί ποιμένες και ήγέτες νά αύτονομούνται από τόν έκκλησιαστική τους αρχή, τόν Επίσκοπο τους και ούσιαστικά από τόν Εκκλησία, δίδοντας, μάλιστα, χαρακτήρα «άγιοπτας» στήν αύτονόμηση τους. Μάλιστα, άντιλαμβάνονται τήν κατάσταση από τήν ωδής «άγιοπτα», πιστεύοντας ότι ξεχωρίζουν από τούς άλλους. Ο διάβολος, ζταν δέν μπορεῖ νά ρίξει τούς άνθρωπους της Εκκλησίας στά αύτονομίας. Επιδιώκει νά δικάσει τούς άνθρωπους μέ τόν Θεό και μεταξύ τους και ένω ή Έκκλησία έχει στήν ούσια Της τήν ένόπτη, τήν βλέπει νά καταστρέφεται έξαιτίας τούς άγωνισμού και τής αύτάρκειας. Επιδιώκει νά δικάσει τούς άνθρωπους μέ τόν Θεό και λιτωνά, πιστούς στήν άποστολή του, νά άνοιξει τόν δρόμο γιά τόν Μεσοία και Λυτρωτή Ιησού Χριστό. Γ' αύτό ημίθηκε από τόν Κύριο και τήν Εκκλησία μας και παραμένει διαχρονικό παράδειγμα ταπεινώσης και ύπακοης».

**Μήνυμα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Δημητριάδος & Άλμυροῦ κ. Ἰγνατίου
ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.**

'Ἐναποθέτουμε σέ Σένα ὅλη μας τήν ἐλπίδα!

A γαπτοί μου πατέρες και ἀδελφοί,
παιδιά μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπημένα.

Σταλάζουν βάλσαμο καὶ κάρη σήμερα οἱ οὐρανοί, γιά νά δροσίσουν κάθε ἀποσταμένη ψυχή. Γιορτάζει ἡ Παναγία μας, στὸν ἀπόντο τοῦ πύρινου ἐφιάλτη πού σάρωσε ἀνελέητα τὸν πατρίδα μας. Μέ τη σκέψη ὅλων μας νά μετρᾶ τὴν καμένη γῆ, τούς ἀφανισμένους κόπους, τὸν ἀπόγνωσην. Μέ την ψυχή μας νά συμπάσχει καὶ νά ἀγκαλιάζει στοργικά ὅσους λυγίζουν ἀπό τὸ βάρος τοῦ ἔσχατου ἀπελπισμοῦ, καὶ καρτεροῦν τὸ θαῦμα. "Ομως, γιορτάζει σήμερα Ἐκείνη, πού εἶναι ἡ ἀκατάσχυντη ἐλπίδα καὶ ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων. Μέσα στὸν ἀπαραμύθιτο πόνο, μιά ὄσση ἀναψυξέως. Ὁντως, μεγάλης χαρᾶς μποροῦμε νά κοινωνοῦμε σήμερα οἱ Χριστιανοί, καθὼς μέ λαμπρότητα καὶ εὐλάβεια πανηγυρίζουμε τὸ ἀποκορύφωμα τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν, τὴν ἔνδοξην Κοίμησην τῆς Παναγίας μας καὶ τὸ θαυμαστὸ μετάστασή Της στὰ οὐράνια σκηνώματα.

Πασχαλινῆς εὐδοκίας ἡς κοινωνήσουμε σήμερα, καθὼς Ἐκείνη, πού ταπεινά σιωποῦσε στὶ σκιά τοῦ Υἱοῦ Της, γίνεται τώρα κραταιά καὶ μεγαλοφωνότατη ἵκετιδα γιά ὅλους μας. Στὴν καθημερινή πορεία τοῦ βίου μας ἔχουμε πιά ἔξασφαλίσει ὅχι ἀπλά τὴν εὔνοια κάποιου ίσχυροῦ τῆς γῆς, οὔτε τὴν δύναμην καὶ τὶς διασυνδέσεις ἄρχοντα θνητοῦ. Ἐχουμε τώρα ἄμεσην καὶ βέβαιην πρόσβασην σὲ Βασιλέα Παντοκράτορα, σὲ Ἐκείνον πού κυβερνᾶ τὰ σύμπαντα καὶ δίνει φῶς καὶ ζωὴ στὸν πλάστην. Ἐχουμε μεστεία ίσχυρή, πρεσβεία θερμή καὶ προστασία ἀκατάσχυντη τὴν Παντάνασσα Παναγία μας, τὴν Μάνα μας. Εἶναι ἀκαταμάχητη ἡ μητρική Της παρροσία καὶ ἀκατάπαυστες γιά μᾶς οἱ δεήσεις Της στὸν μονάκριβο Υἱό Της.

Ἄπο τὴ βεβαιότητα αὕτη πηγάδει ἡ μεγάλη μας χαρά καὶ ἀπαντοκή μας. Αὕτη εἶναι ἡ πασχάλια εὐδοκία γιά μᾶς μέσα στὸν καρδιά τοῦ καλοκαιριοῦ: Τὸ πέρασμά μας ἀπό τὴν ὄποια ἀνασφάλεια καὶ τὴν ἀπόγνωση στὸν ἐλπίδα, ἀφοῦ ἡ Παναγία μας «ἐν τῇ Κοιμήσει Της» δέν μᾶς ἐγκατέλειψε. Ζεῖ ἀνάμεσά μας, περπατάει στοὺς δρόμους μας, μέχρι τὴν πιὸ ταπεινὴ γωνιά τῆς γῆς, γιά νά παρηγορήσει καὶ νά ἐνισχύσει. Μᾶς ἐνθαρρύνει μὲ τὴν ἐπιείκειά Της, μᾶς ἀνακουφίζει μὲ τὴ στοργὴ Της, μᾶς σκεπάζει μὲ τὴ συμπόνια Της. Ἡ ἴδια ἀγκαλιά πού κάρωρεται τὸν «Ἀχώρητο παντί», θά μᾶς χωρᾶ γιά πάντα ὅλους.

Στὶς μέρες μας, ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, τὸν ἀποζητοῦμε. Διερχόμαστε «διά πυρός καὶ ὄδατος». Ἀλλεπάλληλα τὰ νέφη τῶν λυτρῶν, περιστάσεις καὶ θλίψεις καὶ ἀνάγκαι καὶ συμφοραί τοῦ βίου κειμάζουν τὶς φτωχές καρδιές μας. Καί, βέβαια, δέν εἶναι μόνο οἱ πύρινες γλῶσσες στὸν πατρίδα μας, πού ἀφοσαν στὸ πέρασμά τους θλιβερά ἀποκαΐδια, ἀπόγνωση, καταρρακωμένες καρδιές. Εἶναι, παράλληλα, ἡ φοβερή λαίλαπα τῆς πανδημίας πού μαίνεται ἀκόμη καὶ ἀπειλεῖ ὀλόκληρο τὸν πλανήτη. Ἀφανίζει ζωές, κλονίζει σπιτικά, πλήττει τὴν ἐργασία, βυθίζει συνανθρώπους μας σὲ τέλμα ὁδυνηρό. Δέν ύπάρχουν πιά περιθώρια ἐφοσυχασμοῦ καὶ ἀδιαφορίας.

Πάσχα τῆς Παναγίας μας σήμερα. Ἄς σημάνει τούτη ἡ ἡμέρα καὶ γιά μᾶς τὴ δυναμική ἔξοδο μας ἀπό τὴν πολιορκία τῆς ἀπόγνωσης τῆς διαφυγῆ μας ἀπό τὸν κλοιό τῶν δεινῶν πού μᾶς περισφίγγει σὲ διε-

ξόδους ἀπολύτρωσης. Ἄς γίνει τούτη ἡ ἡμέρα καὶ γιά μᾶς πέρασμα ἀπό τὴν ἀγάπη τοῦ ἔαυτοῦ μας στὸ ἐνδιαφέρον μας γιά τὸ σύνολο καὶ τὸν περίγυρό μας. Ἄς γίνει πέρασμα γενναῖο ἀπό τὴν ὄποια ἀμφιβολία καὶ κακυποφύα μας στὸν ἐλευθερία τῆς ἐμπιστοσύνης, ἀπό τὴ στείρα ἐγωπάθεια μας στὴ θυσιαστική ἀγάπη μας γιά τοὺς ἄλλους, ἀπό τὴν ἀδιαφορία καὶ ἀλαζονεία μας στὸν συνετή διαχείριση ὅσων ἀγαθῶν μᾶς ἐμπιστεύθηκε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Εἴμαστε, πῦρ, ἐνημερωμένοι γιά τὶς σωτήριες πρακτικές καὶ κινήσεις, πού ὀφείλουμε νά υιοθετήσουμε, ἰδιαίτερα τώρα, στὸν καιρὸ τῆς πανδημίας. Ὅσο, μάλιστα, βαθαίνει μέσα μας τὸ αἰσθηματικό εὐθύνης ἀπέναντι στοὺς ἄλλους, τόσο περισσότερους τρόπους ἀνακαλύπτουμε καὶ μέ περισσότερη προθυμία ἀνταποκρινόμαστε στὶς παραινέσεις τῶν εἰδικῶν. Ἄλλωστε, εἶναι βέβαιο ὅτι ἡ ὄποια θυσία μας γιά τὸν συνάνθρωπο, μᾶς δίνει περισσότερη ζωὴ καὶ ἀπό τὸν ἀναπνοή μας. Καί οἱ ὄποιες δυσκολίες μας ξεπερνιοῦνται, ὅταν μετατίθεται ἡ σημασία τους ἀπό τὸν προσωρινότητα τῆς γῆς στὸν αἰώνιότητα τοῦ οὐρανοῦ.

Πάσχα τῆς Παναγίας μας σήμερα. Στροφή τῶν ἐλπίδων μας σὲ Ἐκείνη, ὅταν, οὔτε ἡ δόξα τῆς ἐπιστήμης οὔτε ἡ πρόοδος μποροῦν νά παρηγορήσουν τὸν πόνο μας. Εἶναι ἡ ὥρα νά ἀφεθοῦμε ἀνεπιφύλακτα στὸν κραταιά Της σκέπη, νά στρέψουμε τὰ ἐναγώνια δακρυσμένα μάτια μας στὰ δικά Της καὶ νά Τῆς ἀπευθύνουμε μέ πόνο καὶ συντριβή τὸ γεμάτο ἐλπίδα καὶ ἀπαντοκή κάλεσμα:

«Παναγία μας, βλέψου ἵλεω ὅμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὸν κάκωσιν ἦν ἔχομεν. Ἐνθάρρυνέ μας, τὸν ὄρα πού λυγίζουμε στὸ καμίνι τῆς δοκιμασίας. Κāνε τὸν πόνο μας γλυκασμό. Μή παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλά πρόφθασον εἰς τὸν βοήθειαν ἡμῶν καὶ διάσωσε ἀπό τὸν κινδύνους τὰ ταλαίπωρα καὶ πονεμένα παιδιά Σου. Πάντα γάρ δύνασαι, ώς Μάνα πού κυοφόροσες τὸν Παντοδύναμο. Εἶσαι ἡ παρηγορία στὶς θλίψεις μας. Γά τούς ἀποκαμψένους εἶσαι ἀνάσα, γιά τούς πενθοῦντες παράκληση, γιά τούς ἀρρώστους γιατρεία, γιά τούς θαλασσοδαρμένους λιμάνι, γιά τούς ἀμαρτωλούς συγκάρπηση, γιά ὅσους Σέ ἀναζητοῦν πρόθυμην καὶ ταχινή βοήθεια.

Σήμερα, συναθροισθέντες ἐνθάδε, βιώνουμε ἔντονα τὴν ἀγαπητική Σου παρουσία. Νιώθουμε τὴν ἀγάπην Σου νά περνᾶ σάν αὔρα πλάι μας, νά γλυκάνει τὴν ψυχή μας καὶ νά μᾶς βεβαιώνει ὅτι οἱ ψίθυροι τῆς προσευχῆς μας θά φθάσουν στὸν φιλάνθρωπο Υἱό Σου ὅτι δέν θά παραβλεφθοῦν οἱ μέσα μας κλαυθμοί, οἱ στεναγμοί καὶ τὰ δάκρυα. Ἰσάριθμες μέ τούς κόκκους τῆς ἄμμου εὐχαριστίες νά Σου προσφέρουμε, δέν μποροῦν νά ἀντισταθμίσουν τὴν ἀμέτρητη ὄφειλή εὐχαριστίας καὶ τὴν ἀπειρονή εὐγνωμοσύνη μας γιά τὶς ἀπροσμέτρητες δωρεές Σου. Σέ δοξάζουμε, Σέ μεγαλύνουμε καὶ ἐναποθέτουμε σὲ Σένα ὅλη μᾶς τὴν ἐλπίδα. «Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαττε ἡμᾶς ὑπό τὸν σκέπην Σου». Ἀμήν.

Metá θερμῶν πατρικῶν εὐχῶν καὶ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

